ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

2

MARTS 1969

4,00 kr. incl. moms

UFO-NYT

Redaktion:

Frank Pedersen (ansvarshavende),
Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge,
tlf. Lynge (03 277) 732.

Iver O. Kjems,
Vesterkærsvej 13, 2650 Hvidovre/Avedøre,
tlf. (01) 78 36 13.

Redaktionsekretærer:

Frank Lerbæk,
Sanddalsparken 6, 2. sal t.h.,
5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Bodil Kromann,
Hattemagerstien 32, 2300 København S,
tlf. (01) 55 92 88.

Kontakt til udlandet:

Willy Wegner,
Odinsgade 2, 4. sal. 2200 København N.

Ekspedition:

Hanne Nielsen,
Peder Lykkesvej 55, 2300 København S.,
tlf. (01) 55 69 20.

Regnskabskontor:

Irma Andersen,
Borgmestervangen 8, 8900 Randers,
tlf. (06) 43 10 05,
giro nr. 11 77 25.

Alle økonomiske forhold vedr. UFO-NYT ordnes af regnskabskontoret.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 32,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. (Se ovenfor).

Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

S.U.F.O.I. og „U F O - N Y T"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste UFO-NYT udk. omk. 1. april

WESTERMANN, SVENDBORG

Organisationsoversigt:

KONTAKTUDVALGET:

Teknisk afd.: Frank Pedersen, Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge. Tlf. (03 277) 732.

Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, 8900 Randers, tlf (06) 43 10 05, giro nr. 11 77 25.

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, København, 2300 Sundby. Tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Rapportcentral: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup. Tlf. (01) 51 11 41.

Bibliotek: P. C. Andersen, Harridslev pr. 8900 Randers.

Ovesættelsescentral: Bodil Kromann.

Repræsentanter for København:

John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør. Tlf. (01) 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm. Tlf. (01) 86 16 77.
G. Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S. Tlf. (01) 55 77 34.

Repræsentant for Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2.sal th. 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Sjælland og Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Repræsentant for Norge:

Ludvig Andreas Hoff, Villavei 1, Bergen, Tlf. 1 74 25.

INDEHOLDER bl. andet

Det er for dårligt...

Som nævnt andetsteds i bladet var der UFO-alarmering den 21. december. Mange af vore medlemmer blev aktiveret for at iagttage en genstand, der dukkede op omkring kl. 17,30. Trods det at mange UFO-folk fik lejlighed til at observere den lysende genstand, er der indtil dato kun indkommet ganske få rapporter. Det er mægtigt kedeligt, men desværre ikke usædvanligt. På samme tid som mange UFO-folk formelig skriger efter gode observationer, hvor man har lejlighed til krydspejling, gider de fleste simpelthen ikke at udfylde et skema. „Jeg regnede med, at andre nok havde sendt rapport ind", lyder det evige omkvæd. Men fakta er, at de fleste siger ligesådan, hvorfor resultatet i sidste instans bliver, at vi får *alt* for få rapporter ind, – og det endda på et tidspunkt, hvor befolkningen er mere UFO-minded end nogensinde tidligere.

Nogle UFO-forskere har luftet den tanke, at man med de sidste 20 års UFO-materiale som grundlag, har tilstrækkeligt med materiale til at man kan bevise UFOernes eksistens, og at man derfor uden større problemer kunne indstille rapportindsamlingen, idet der stort set kun vil være tale om gentagelser. Dette er sandt, men kun til en vis grad. Det er min overbevisning, at der altid vil være behov for videre forskning, idet vi stadigvæk ved alt for lidt om UFOerne. Selv den dag, hvor vi havde et rumskib i hånden, ville vi sikkert have behov for yderligere informationer for at få kendskab til bl. a. hele den tekniske baggrund for fartøjet.

Da SUFOI ikke er i den heldige situation at være forsynet med rigelige pengemidler og dermed være i stand til at foretage en tilbundsgående forskning, må vi derfor i visse tilfælde forlade os på medlemmernes lyst til at gøre et stykke arbejde for sagen bl. a. ved at indsamle rapporter. Selvfølgelig *er* det muligt at køre frem udelukkende på udenlandsk rapportmateriale, men det vil efter min mening være forkert at gøre det – ikke mindst på grund af de manglende kontrolmuligheder.

Jo større antal rapporter der indkommer, desto større chance er der for at man kan få bekræftet sin observation gennem andres observationer. Der er også bedre muligheder for at kunne identificere objektet som en konventionel genstand, hvis der skulle være tale om noget sådant. Husk, at det må være i alles interesse at få frasorteret så meget tvivlsomt materiale som muligt, således at det tilbageværende rapportmateriale er af god kvalitet. Det er mange UFO-organisationers svaghed, at de svigter netop på dette vigtige punkt. Ved at modtage et stort antal rapporter stiger vore muligheder for at kunne opnå ordentlige afstands- og størrelses-bedømmelser. MEN – som det er for øjeblikket, kan vi – bortset fra de forholdsvis sjældne nærobservationer – ligeså godt indstille rapportindsamlingen!

Det ligger nemlig sådan, at det sporadiske materiale vi får ind, ikke duer som en ledetråd for den samlede aktivitet. Det er heller ikke muligt at finde nogle spor af ortotheni eller nogensomhelst anden indikation, i vor søgen efter et mønster. Der er simpelthen for lidt materiale til at man kan udlede nogle statistiske oplysninger af det. Dette er een af grundene til at vi ikke når længere end til en årlig rubricering af rapporterne, tidsmæssigt og geografisk. *Selvfølgelig* kunne SUFOI een gang årligt offentliggøre en statistik, hvoraf man kunne udlede alt muligt – eller intet – alt efter den indstilling og de ønsker man gik til arbejdet med. Intet ville være nemmere. Ser man seriøst på sagen, og det *kan* og *må* der ikke herske tvivl om at man bør gøre, ja, så må man også acceptere at materialet ikke er i stand til at danne grundlag for nogen fornuftspræget statistik.

I en anstrengelse for at ændre de bestående forhold, søger SUFOI nu at aktivisere en del af medlemmerne ved at oprette alarmeringskæder, således at flest muligt har chance for at se mest muligt. Det er ikke noget nyt, og det er prøvet før. Projektets succes afhænger af een væsentlig faktor, nemlig at den, der ser noget usædvanligt på himmelen, *med det samme informerer Rapportcentralen* enten direkte eller gennem områdelederne eller nærmeste SUFOI-repræsentant. Derved får andre chancen for at se noget og derved bekræfte den første observatørs observation, idet Rapportcentralen vil sørge for at andre bli-

ver alarmeret gennem alarmeringskæden. – Interesserede, der helst bør være i besiddelse af telefon, bedes henvende sig til Rapportcentralen (helst skriftligt) og vil så snarest få besked om, hvorledes de skal forholde sig. Medlemmer, der allerede er medlem af Moonwatch-alarmeringen vil automatisk blive medregnet.

For at få mest muligt ud af eventuelle observationer bringer vi en vejledning for observatører, begyndende i dette nummer.

Vi efterlyser også ønsker, kritik og spørgsmål. Jo mere feedback *vi* får, desto større chance er der for et godt resultat af vort udspil. *ej*

Vejledning for observatører

af Willy Wegner

Siden foråret 1968 har der eksisteret et projekt ved navn Dansk UFO Observation. Projektets formål er at koordinere landsdækkende observationsture, på *faste* datoer, således at man, såfremt der ses noget, vil have mulighed for at følge fænomenets bane og foretage krydspejlinger m.m., og på den måde få rapporter som kan stå for selv den mest „Condon'ske" skeptisisme. Dertil kommer de andetsteds i bladet omtalte alarmeringskæder.

Jeg ved udmærket, at mange UFOloger ryster på hovedet af deres kollegaer, som af og til tager ud i nattens mulm og mørke på ob-tur. Imidlertid må vi indrømme, at det er netop UFO-rapporterne indsendt af diverse observatører, der danner hele UFO-sagens fundament. *UDEN OBSERVATIONER INGEN UFO-SAG.* Naturligvis er det nedslående at tage ud på den ene obtur efter den anden, uden at se noget som helst, hvorimod de, som lige er nede og lufte hund, „altid" ser noget. Jeg vil imidlertid fastholde at det er meget vigtigt, at det netop er en UFOlog som observerer noget, da han i sagens natur ofte ved mere om himmelfænomener end den tilfældige observatør med hunden.

Da der i de sidste år er kommet mange nye UFOloger, og da der aldrig før har været bragt en vejledning for observatører i UFO-NYT, finder jeg det på sin plads nu, at bringe den efterfølgende grundige gennemgang af fænomener som kan forveksles med UFO'er.

Før observationsturen

Før man overhovedet tager ud på en observations-tur, bør man have gjort sig klart hvor man vil observere fra. Det kræver naturligvis, at man forinden har været ude og orientere sig, og afkrydset de bedste ob-punkter på et kort. Ved selve valget af ob-punkter bør man være særdeles kritisk. Helst skal det være beliggende højt med et godt og frit udsyn i alle retninger, men dog med ting i umiddelbar nærhed, som kan give mulighed for et højdemålingsgrundlag, såfremt man ikke medbringer en højdemåler. Man skal også sørge for at holde sig fra større bebyggede områder og byer, idet lysskinnet herfra ofte kan virke generende. Man bør også holde sig fra oplyste veje og veje hvor der er en større trafik, jeg tænker her især på det kraftige billys.

I de større UFO-grupper gør man klogest i at dele sig ud i små hold, og placere sig i en passende afstand fra hinanden. Bedst er det med tremands-hold 4–5 kilometer fra hinanden, og her kan bl. a. walkie-talkies benyttes som kontaktmiddel mellem holdene.

Før man tager ud skal man også lige tænke på hvad man kan få brug for af mere praktiske ting. At man bør medbringe en almindelig lysstærk kikkert siger sig selv, og for den sags skyld kan man også medbringe en eventuel astronomisk kikkert, selv om man ikke skal gøre sig særligt store forventninger med dens brugbarhed i tilfælde af en UFO-observation. Walkie-talkies bør også være med i udstyret, men da de jo som regel er dyre at anskaffe, og svære at bruge til opkald bl. a. ved København (på grund af de utallige w-t-ejere) kan en lommelygte af større format eventuelt bruges til kontakt mellem gruppens enkelte hold, såfremt disses placering i området betinger det. Man kan her bruge et simpelt, forud aftalt, blinksystem. Vi må heller ikke glemme kompasset, en eventuel transportabel de-

tektor, et stjernekort samt en målestok og en højdemåler (se her fig. A og B). Detektoren, (se fig. C) målestokken og højdemåleren kan man let selv fremstille *). Og så endelig til sidst et fotografiapparat med en god lysstærk film samt papir og blyant. Hvis man har et kamera med udskiftelig optik, vil en telelinse være en absolut fordel. Jo mere lysstærk den er, jo bedre. Det anbefales ikke at benytte brændvidder større end 300–350 mm, idet det (selv ved mindre forstørrende optik) kan være svært at fange et bevægeligt objekt i søgeren.

Det var udstyret i al sin enkelhed. Har man det hele med, er man vældig godt forsynet; men det er klart, at mindre kan gøre det. Til slut i dette afsnit vil jeg gerne lige vende tilbage til egnede ob-punkter. Det skal her nævnes, at Nørresundby UFO Klub har placeret sig på en hede, Vejen UFO-Club i et af luftmeldekorpsets udkigstårne og vor Padborg-observatør i det lokale vandtårn. I Egense udenfor Svendborg er der bygget et tårn udelukkende til UFO-brug, af den lokale UFO-gruppe. (Se ill. næste side).

Fig. A.
MÅLESTOK.

Målestokken kan man selv fremstille med lidt fingerfærdighed. Den er beregnet til at holde i udstrakt arm således at man ser genstanden mellem de små søm, der er anbragt med 1. cm. mellemrum.

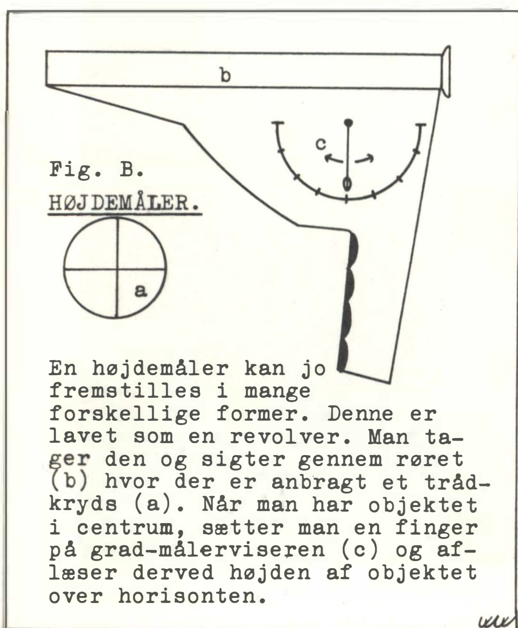

Fig. B.
HØJDEMÅLER.

En højdemåler kan jo fremstilles i mange forskellige former. Denne er lavet som en revolver. Man tager den og sigter gennem røret (b) hvor der er anbragt et trådkryds (a). Når man har objektet i centrum, sætter man en finger på grad-målerviseren (c) og aflæser derved højden af objektet over horisonten.

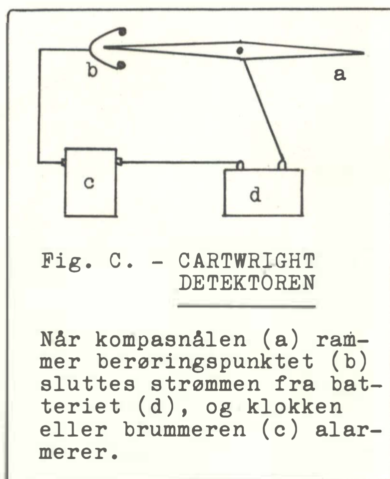

Fig. C. - CARTWRIGHT DETEKTOREN

Når kompasnålen (a) rammer berøringspunktet (b) sluttes strømmen fra batteriet (d), og klokken eller brummeren (c) alarmerer.

*) *Røret til vinkelmåleren kan f. eks. være en stump elektrikerrør. De er af plastic og nemme at gennemhulle. Vinkelmåleren er af stor vigtighed, idet vinkler er uhyre vanskelige at bedømme. En takkemåler, som frimærkesamlerne benytter, er også brugbar til at måle størrelsen på et objekt. Et klart stykke plastic, hvorpå man selv laver sorte cirkler, er endnu bedre, idet takkemåleren kun går op til en vis størrelse.* ej.

DETEKTORMELDING

SUFOI: ____________

Navn: ____________

Adresse: ____________

Dato: ______/______196 . Klokkeslet: ______

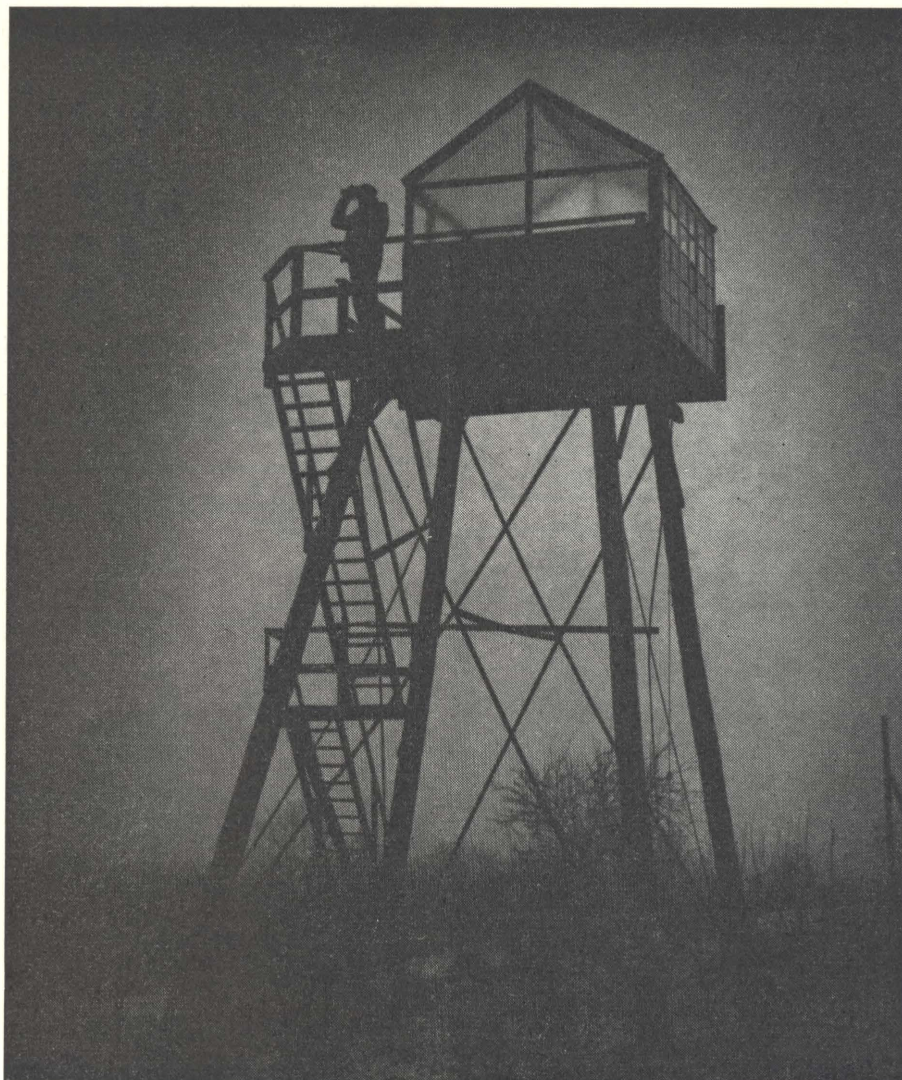
Vejr: klart______, let skyet______, skyet______. Observation: ja______, nej______

Varsling: klemten______, let kimen______, kraftig kimen______

Varslingens længde: ______ sekunder

Varslingen ophørte da objektet var: forsvunden ______, ca. ______ over horisonten.

Underskrift af evt. vidne: ____________

Identifikation af fly og UFO'er

Ved observation af flyvende genstande, holder almindelige fly sig indenfor følgende rammer:

a) De flyver normalt ikke med hastigheder som overstiger lydens over dansk landområde.

b) De foretager ikke pludselige ændringer af deres hastighed.

c) De kan ikke foretage manøvrer såsom hurtige kurs-ændringer (90° sving, pludselige stop o.s.v.)

d) De undergår ingen ændring i form, andet end den relative forandring, der kan opstå i forhold til observatørens ob-punkt.

e) De kan reflektere måne og sollys – især sollys, således at de kan virke som en glødende kugle uden vinger.

f) Motorstøj, fra såvel jet- som propel-fly, vil langtfra altid kunne høres, selv hvis flyet befinder sig i forholdsvis lav højde. Spredningen af lydbølger fra et fly er meget uens,

idet man fra nogle vinkler (relativt til observatøren) får meget kraftigere lyd end fra andre. Vejr- og vindforhold har også stor betydning for lydbølgernes udbredelse.

g) Kun sjældent ser man fly i formationer på tre eller mere.

h) Fly i nærheden af flyvepladser, civile som militære, foretager ofte manøvrer, men alligevel inden for de her beskrevne rammer.

i) Ved landinger og starter kan flyets landingsprojektører på afstand give anledning til misforståelser, såfremt man ikke er kendt med fænomenet. De fleste fly har også en kraftig projektør på siden af kroppen. Den benyttes til at oplyse vingerne med, bl. a. for at kontrollere eventuelle isdannelser. Denne projektør kan være så kraftig, at den *kan* skjule de andre lys.

k) Almindelige trafikfly har røde og grønne lys på vingespidserne; rødt lys på venstre og grønt på højre. Visse moderne trafikfly har på vingespidserne desuden hvide lys, der lyser skråt bagud og altså ikke kan ses fra siden. På halen findes et hvidt lys, der tit blinker vekselvis med de røde og grønne vingelys. Det – eller de – lys, man tydeligst ser, er de såkaldte anti-kollisionslys, der blinker med et rødorange lys. Antikollisionslyset sidder normalt øverst på sideroret. På de moderne jettyper er det almindeligt med to til tre antikollisionslys, og de er i så fald placeret på henholdsvis over- og undersiden af kroppen samt på den høje T-hale. Moderne fly benytter lysstofrør til at oplyse kabinen, hvorfor man tydeligt kan se en række oplyste vinduer.

Følgende årsager kan føre til en ukorrekt identifikation af fly:

a) Flyvning gennem spredte skyer, både dag og nat, kan få flyet til at synes ukendt, og muligvis få en observatør til at konkludere at formen og kursen ændres, ligesom lyset pulserer.

b) Flyvning over store byer om natten kan give flyets underside et glødende lys på grund af reflektion af byens lys.

c) Når vinduerne i flyet er oplyst om natten kan det også give anledning til misforståelser.

d) Når man ser et fly fra siden, og når det hælder sådan at man ser på langs ad vingen, kan flyet synes cigar-formet.

e) Ved reflektion af sollys kan et fly virke som en glødende ildkugle.

f) Hidtil ukendte eksperimentalfly vil næppe vise sig over Danmark.

Identifikation af satellitter

Engang var opsendelserne af satellitter forsidestof i aviserne, men i dag henvist til mindre spalter et eller andet sted mellem nogle reklamer. Indtil dato er der sendt utroligt mange jord-drabanter op, og det er simpelthen umuligt for en amatør at holde styr på disse objekters kredsløb og retninger. Men for ikke at kunne komme til at forveksle en satellit med et UFO, skal følgende karakteristik hjælpe lidt på vej:

1) De kan ikke ses om dagen.

2) Kun forholdsvis få er synlige med det blotte øje, det er bl. a. Echo 2, som har en lysstyrke som Venus og Jupiter.

3) De ses som stjernelignende objekter i bevægelse. Hastigheden kan være stærkt varierende, altefter, hvilken højde satellitten har over Jorden.

4) Gennem kikkert vil reflektioner fra sollyset kunne ses.

5) De svagere objekter kan vise sig at være roligt blinkende, samt meget matte eller klare i forskellige stadier af deres kredsløb.

6) Ved observation gennem skyer eller dis-lag kan satellitter synes at omgive sig med en strålekrans.

7) Passagetiden for en satellit fra den kommer op over horisonten til den forsvinder igen, kan være alt op til en halv time.

8) Alle omkredsende objekter bevæger sig i en kurve over deres højeste punkt i en bane over himlen, indtil de forsvinder bag horisonten. Objekter udenfor kredsløb har lige baner.

9) De kan se ud til at komme og forsvinde under deres bevægelse, dette skyldes deres indgang i, eller udgang fra Jordens skygge, kendt som en formørkelse.

10) Efter at man er begyndt at sende satellitter op i omvendt kredsløb (mod Jordens drejning), er det ikke usædvanligt at se dem på hvilken som helst del af himlen, bevægende sig i alle retninger. Generelt må man dog sige, at satellitter passerer fra den vestlige horisont mod den østlige.

Faktorer som kan lede en observatør til at sætte et givet objekt i klasse som UFO, er ganske ekstreme afvigelser fra den ovenstående beskrivelse, f. eks.: Udvisende en bestemt farve,

ændring af hastighed under passage, ændring af retning, manøvrer, formationer – enhver af disse ting tyder på et uidentificeret flyvende objekt.

Uidentificerede satellitter

I det samlede antal af observerede satellitter, er der en fast procentdel som ikke kan indføres under kendte satellitter, de fleste af disse er dog senere blevet identificeret som satellitter der har foretaget en ændring fra deres oprindelige kurs.

I 1953 registrerede den amerikanske astronom Clyde Tombaugh to mystiske satellitter, og i februar 1960 rapporterede mange britiske aviser, at USA's Forsvars Department havde registreret tilstedeværelsen af et ukendt objekt, på en vægt af 15 ton, bevægende sig i retning af Polen.

Imidlertid antager jeg at de fleste observatører efterhånden er ret så trænede i at iagttage satellitter, således at det skulle være muligt at adskille en satellit fra et UFO.

Forveksling af astronomiske fænomener

Meteoriter har ofte vist sig at give udslag i adskillige UFO-rapporter, indsendt fra observatører der ikke er så velbevandret i astronomiske fænomener. Et meteor, eller mere populært et „stjerneskud“, kommer som oftest ned i stejle baner. De kan synes at dele sig i luften, de kan synes blå, grønne og hvide, men den trænede observatør vil altid kunne skelne et meteor fra et UFO.

Et andet astronomisk fænomen der også ofte kan mistolkes, er lavtstående kraftige stjerner, især efter en rigtig varm sommerdag. Grundet stjernens lave stilling på himmelbuen virker den ofte rødt glødende, pulserende, og langt større end den egentlig er. Kraftige farveskift forekommer også. En sådan stjerne kan drille een utroligt meget, for på grund af temperatur-inversioner kan det se ud, som om den bevæger sig. Jeg har selv set en sådan stjerne „hoppe“ op og ned, samt foretage hurtige ryk fra side til side, men det er altsammen kun et optisk bedrag.

Balloner kan også mistolkes

Vi kan stort set inddele ballonerne i to grupper: Legetøjsballoner og videnskabelige balloner.

Legetøjsballoner, undsluppet fra et ulykkeligt barns hånd, kan i mange tilfælde give anledning til en „UFO-observation“. Disse balloner kan ofte komme ret langt, før det indre overtryk i en vis højde tilintetgør ballonen. Bevæger ballonen sig imidlertid imod vindretningen, gør man nok klogt i at være mistænksom.

De videnskabelige balloner ligger det straks lidt mere vanskeligt med, da de jo ofte er langt større og bærer instrumenter. Til tider har sådanne balloner også påhængte metalplader, således at de lettere kan spores fra Jorden på radar. Reflektioner i sådanne metalplader, især lige før og lige efter solop/nedgang kan ofte resultere i rapporter om UFO-observationer.

Disse balloner bliver mere og mere benyttet til at studere vinde og Jordens øvre atmosfære, og ikke mindst derfor er de ofte stærkt farvede for bedre at kunne iagttages visuelt, hvilket ligeledes kan mistolkes. Disse balloner kan til tider virke stationære, eller i meget langsom drift, og hvis sollys eller lysskinnet fra en storby rammer dem, kan vi vel nok tænke hvad det kan give sig udslag i. Normalt bevæger alle balloner sig med vinden, men man må ikke glemme en ting, at fordi det blæser i øst hernede – behøver det absolut ikke at gøre det i de højere luftlag; derfor kan balloner til tider godt – tilsyneladende – „gå mod vinden“.

I de sydlige egne af Danmark, særligt på Lolland, Falster og Møn, samt Skåne i Sverige, bør vi passe på ikke at mistolke de så ofte benyttede skydemål i luften som bruges af D.D.R. De er meget klartlysende og kan ofte ses langt nordpå. De virker stationære, og kan ofte slukke for atter at blusse op.

Fugle kan mistolkes

Det er ikke så mange procent af UFO-rapporter der er blevet identificeret som værende fugle, men alligevel kan vore små venner godt snyde os. Som regel kan de større fugles vingeslag høres, men hvis vinden suser lidt kan det være svært at høre. Gæs i formation ser godt ud, men hvis de flyver højt og i U-formation kan de snyde en observatør noget så skrækkeligt.

Diverse andre mistolknings fænomener

Vi har nu gennemgået de årsager der som oftest har givet sig udslag i mistolkninger af himmelfænomener, men der er dog stadig enkelte ting vi må have med. Jeg tænker her på f. eks. tordenvejr, der på lang afstand godt kan virke som „mistænkelige lysglimt“. De glødende kuglelyn ikke at forglemme.

Lys i horisonten langt ude over havet kan være projektører fra fiskekuttere eller andre skibe.

Rapportering af UFO-fænomener

Til rapportering bør benyttes de af SUFOI trykte spørgeskemaer, som kan rekvireres på

ORGANISATIONEN S. U. F. O. I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

UFO-SPØRGESKEMA

(UFO: UIDENTIFICERET FLYVENDE OBJEKT)

Indsendes til SUFOI's Rapportcentral, Ingstrup Allé 35, Kastrup.

Rapport nr.

Opt. den / 19

Opt. af

1. Navn
2. Stilling
3. Alder
4. Adresse
5. Telefon
6. Må SUFOI ved evt. udsendelse / offentliggørelse af denne rapport, nævne Deres navn / stilling / adresse: Ja / Nej (sæt X)
7. Observationen fandt sted den / 19 fra kl. til kl. Varighed: .... min. .... sek.
8. Observationssted (nøjagtig)
9. Vejr- og lysforhold

Klart	Diset	Regn	Torden	Blæst	Lyst	(sæt X)
Letskyet	Tåget	Hagl	Vindstille	Vindretning	Mørkt	
Overskyet	Finregn	Sne	Let vind	Temperatur	Tusmørke	

10. Solens / månens stilling da De så på objektet

Foran	Lige over	Til venstre	Ikke oppe	(sæt X)
Bagved	Til højre	Ikke synlig	Ved ikke	

11. Antal objekter
12. Farve
13. Havde objektet: Hale; (Dampstribe, som efter jetfly) Kondensstriber; (Lysende krans) Korona (sæt X)

13 a. I så fald, hvad farve?

14. Form: Tegnes med evt. detailler, såsom formation, hale, korona, vinger, eller andet vedhæng. Angiv med en pil i hvilken retning objektet fløj.

15. Så De spor, affald, eller rester fra objektet? Opgiv arten:
16. Er ovenstående blevet fjernet? - Af hvem?
17. Objektets lyd
18. Andre effekter (såsom blinken, mærkelig flyvemåde, el. andet)
19. Foretog objektet: Kursændringer / Højdeændringer / Hastighedsændringer — sæt X
20. Bemærkede De lys-, lyd-, eller farveændringer i forbindelse med manøvrerne: Ja / Nej — Beskriv disse nærmere under pkt. 36
21. Objektets størrelse mellem tommel- og pegefinger i UDSTRAKT ARM

SAMMENLIGNINGSGRUNDLAG: Fuldmånen er på størrelse med en ært ved brug af denne metode

Nålehovede	To-øre	(sæt X)
Ært	En-krone	Længde i cm
Ti-øre	To-krone	

22. Objektets lys: Svagt / Middel / Stærkt / Blændende (sæt X)
23. Var lyset: Konstant / Pulserende (sæt X)
24. Hvordan fik De øje på objektet?
25. Hvordan forsvandt objektet af syne?
26. Passerede objektet foran / bagved noget, f. eks. skyer eller terrængenstande? Beskriv det nærmere
27. Foto: Ja / Nej (sæt X)
28. Evt. vidner. Opgiv navn og adresse
29. Anslår selv

Objektets hastighed	km / t
» størrelse	m
» afstand fra Dem	m

30. Objektet sås med og gennem

Blotte øje	Vindue	Kikkert (hvor kraftig?)	(sæt X)
Briller	Autorude	Teleskop (hvor kraftig)?	

31. Hvad tror De selv, det var De så?

32. I hvilken kompasretning (eller verdenshjørne) befandt objektet sig, da De fik øje på det?

I hvilken kompasretning (eller verdenshjørne) befandt objektet sig, da det forsvandt?

33.

Angiv, med et kryds på skitsen til venstre, hvor højt på himmelen objektet befandt sig, da De fik øje på det.

34.

Angiv med et kryds på skitsen til venstre, hvor højt på himmelen objektet befandt sig, da detforsvandt

35.

Diagrammet til venstre viser hele himlen, som den tager sig ud for enhver observatør. Observatøren tænkes stående i midten af kuplen. Ved brug af dette diagram, kan man give et tre-dimensionalt billede af det passerede.

Et objekts kurs over himlen kan vises ved at forbinde de punkter, objektet befandt sig på, med en lige eller kurvet linie.

For at lette arbejdet er linierne på den nordlige himmel tegnet med stiplet linie, og med en fuldt optrukken linie på den sydlige.

Angiv med et X hvor objektet kom til syne. Tegn kursen og markér evt. stop med O. angiv med en pil i hvilken retning objektet fløj.

36. Beskriv hændelsen kortfattet, men så udtømmende som muligt

Jeg erklærer, at oplysningerne er rigtige

, den / 19

Underskrift

henholdsvis norsk, svensk og dansk. På dette skema indføjer man de data, man har observeret; og er man rigtig vaks, så nøjes man ikke med det. Man bør desuden tegne selve ob-stedet ind, således som vist på fig. 1, 2 og 3. Man kan også tage et billede af det område hvor fænomenet blev set, få det fremkaldt på mat papir, og indtegne objektet og dets eventuelle manøvrer, det er meget mere værd end en tegning.

Rapporten bedes udfyldt hurtigst muligt efter observationen, da enkelte ting ellers ville kunne gå i glemmebogen, ting som muligvis kan være af ret betydende karakter. Med andre ord gør man klogest i altid at ligge inde med nogle rapportskemaer, således at man ikke først skal til at skrive efter dem.

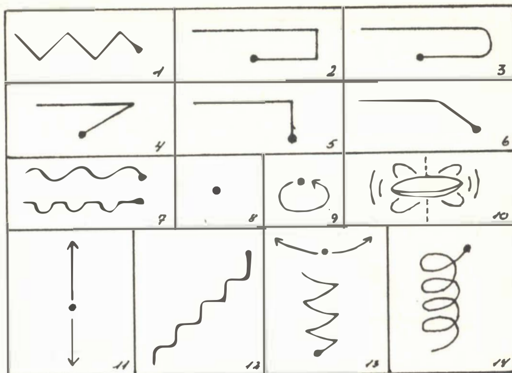
Skulle det vise sig efter en observation, at man er i tvivl om at det nu ikke alligevel var en ballon el. lign., så bør tvivlen komme Rapportcentralen til gode. Hellere sende en rapport for meget end en for lidt, Rapportcentralen skal nok sortere „misserne" fra.

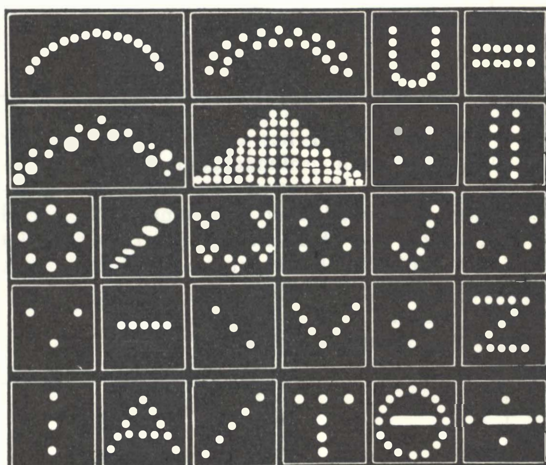
Lad os lige vende tilbage til en tolkning af fig. 1, 2 og 3.

(Fig. 1.) Vi ser her eksemplet på en tilfældig observation, hvor observatøren er på vej ind i sit hus. Han ser pludselig et UFO, og har her huset til grundlag for en udmåling.

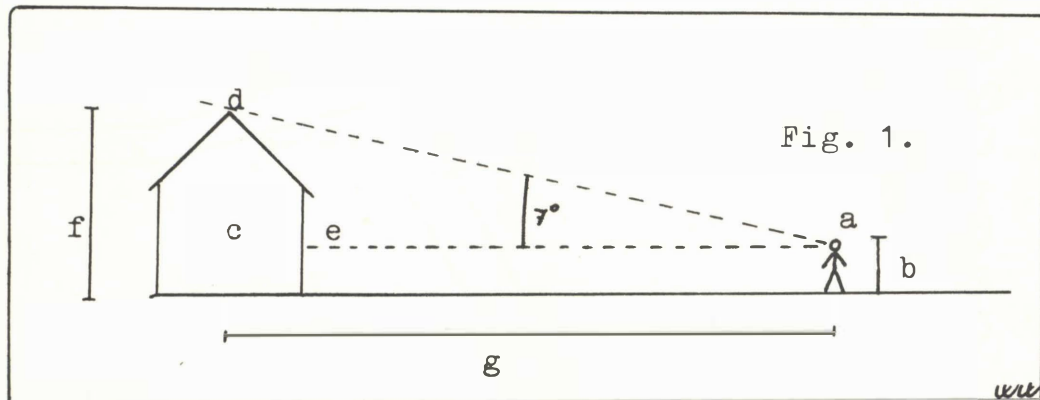
a) Observatøren.
b) Observatørens højde.
c) Huset.
d) Tagryggen hvor over objektet akkurat kunne ses.
e) Observatørens øjenhøjde.
f) Husets højde.
g) Afstanden fra observatøren til tagryggens lodrette akse.

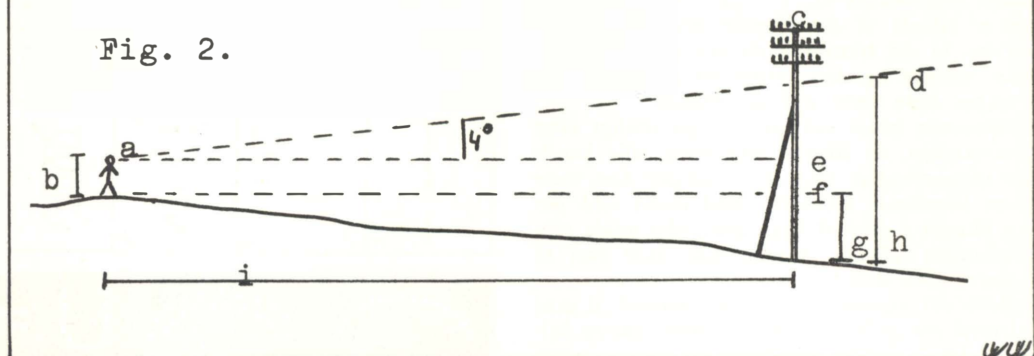
Vi kan bl. a. se at en udmåling mellem observatørens normale øjenhøjde (e) og hans synsretning ved observationen (d) giver mulighed for en udmåling af genstandens højde over horisonten.

Øverst: UFO-bevægelser
Nederst: UFO-formationer

(Fig. 2.) Vi ser her en observatør som har placeret sig et nogenlunde godt sted for en observation. Han har set noget over en skov i nærheden, og kan udfra en telefonmast måle sig til det samme som observatøren i fig. 1. Der er blot i dette tilfælde en hældning i området at tage hensyn til.

a) Observatøren.
b) Observatørens højde.
c) Telefonmasten.
d) Synshøjde for objektet.
e) Normal øjenhøjde.
f) Ståstedshøjde.
g) Mål af dalsænkningen.
h) Mål af højden fra mastens ståsted til skæringspunktet for observationen.
i) Afstanden mellem observatøren og telefonmasten.

Fig. 3.

h
d
c
i
f
e
e
g
b
a
N
V
Ø
S

(Fig. 3.) Dette er den samme observation som er beskrevet i fig. 2. Vi ser det blot tegnet set oppefra.

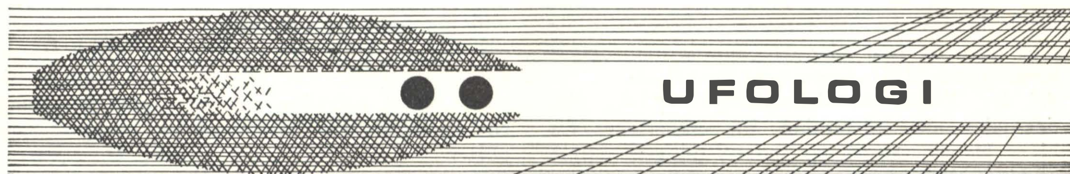
a) Observatøren.
b) Telefonmasten.
c) Retningen for objektets tilsynekomst.
d) Retningen for objektets forsvinden.
e) Gårde, udhuse el. lign.
f) Hovedvej.
g) Bivej.
h) Jernbanestrækning.
i) Skov.

Husk ved tegninger som denne, at indføre kompasretningen i rette forhold, samt tegningens størrelsesforhold, f. eks. 1:4.000. Brug af tegning fra et målebordsblad kan anbefales.

– – –

Jeg håber at denne vejledning kan hjælpe nogen på vej, og at man virkeligt vil gøre noget ud af sin rapport dersom man skulle observere noget, eller optage rapport for en anden. Jeg har sandsynligvis glemt noget hist og her, og mange har vel også erfaringer fra mange obture, men så kan man blot lægge sin viden til det ovenstående, og jeg har så kun tilbage at sige een ting, god fornøjelse.

Willy Wegner

Hvad nu, USA?

Så fik vi da de første spredte bemærkninger om den konklusion, Condon-kommissionen er nået frem til efter ca. 2 års „intensiv forskning". Vi indrømmer blankt, at vi er skuffede. Ikke så forfærdeligt meget over tendensen i konklusionen – den har vi haft over et halvt år til at vænne os til. Men vi er yderst skuffede over den manglende fantasi, forfatterne af konklusionen har lagt for dagen:

1. Der er ikke fundet videnskabelige beviser for, at „flyvende tallerkener" er kommet hertil fra en anden civilisation i det ydre rum.
2. Omkring 90 pct. af alle UFO-fænomener har kunnet forklares som naturlige hændelser.
3. Studier omkring UFO'er har i de sidste 21 år kun føjet ganske lidt – om overhovedet noget – til den videnskabelige viden.
4. Fortsat intensiveret studium af UFO-iagttagelser er ingen nytte til.

Ad 1): Har man fundet videnskabelige beviser *mod* denne antagelse? Er det i det hele taget ikke temmelig uhørt, at man skulle kunne „etablere" videnskabelige beviser på baggrund af 59 rapporter? (som man oven i købet har kunnet håndplukke efter sit eget forudindtagne forgodtbefindende).

Ad 2): Dette med de 90 pct. lyder ret bekendt. Og det er da også en næsten tro kopi af US-luftvåbnets konklusioner i de foregående 16 år, siden CIA og Robertson-panelet snakkede sammen om tingene i 1953. Det var dette år, Project Bluebook's videnskabelige hold på tre ikke-videnskabsmænd rigtigt kom i arbejde – og trofast fulgte den givne parole: „. . .Systematisk at benægte de flyvende tallerkeners eksistens". Det har ærgret os en del, at konklusionen siger 90, og ikke alle 100 pct. For sandt at sige er vi ikke så voldsomt interesserede i disse 90 pct. Vi er til gengæld så forfærdeligt nysgerrige med hensyn til de sidste 10. Hvad med dem? Kom nu ikke igen med den ubehjælpsomme forklaring, at dé ikke var så fyldestgørende rapporterede, at en nærmere vurdering var mulig. Der har været masser af muligheder for at undersøge observa-

tioner, der har fundet sted, mens kommissionen har været i arbejde. Der har været en vis – omend ikke overdådig – pengesum til rådighed. Og der har været kvalificerede medarbejdere ved projektet – selv om man var flink til at fyre to af de mest ihærdige (måske *for* ihærdige!?), Saunders og Levine. Forresten: Det er lige lovlig flot at procent-beregne et materiale på 59 rapporter. Det vil professionelle statistikere nok have et par ord at sige om.

Ad 3): Det kan ikke undre noget tænkende menneske, at UFO-studier ikke har føjet meget til den videnskabelige viden. Hvordan i alverden skulle de kunne det, når langt den største del af videnskabsmændene arrogant – med uvidenhedens imponerende overlegenhed – har afvist problemet på forhånd? Anklagen rammer altså ikke UFO-fænomenerne, men derimod de etablerede kredse, der har forsømt at beskæftige sig med dem, og som ydermere indædt har søgt at latterliggøre UFO-observatører og -forskere.

Ad 4): Denne selvtilstrækkelige udtalelse vinder ikke udelt tilslutning, jfr. erklæringer fra bl. a. Hynek, Oberth og andre i tidligere numre af UFO-NYT.

Det kan måske forekomme nogle læsere lidt forhastet, at vi tager spørgsmålet op, allerede inden vi har kunnet sætte os ind i rapportens fulde ordlyd. Men tendensen er klar nok, allerede i de glimt, vi har fået. Og vi forstår egentlig også baggrunden. US-luftvåbnet har fremsat negative udtalelser, lige indtil Condon-kommissionen kom igang. Og US-luftvåbnet har financieret kommissionen. Hvilken hund bider den herre, der giver den føden?

Enkelte vil måske indvende, at Condon & Co. må have ret i deres konklusion, når den oven i købet er blevet godkendt af Videnskabernes Selskab i USA. Men, fik Selskabet 2 konklusioner, de kunne vælge imellem – fik de noget alternativ? Nej, selvfølgelig ikke. De fik en række resultater af en tilsyneladende indgående undersøgelse, foretaget af kendte folk ved et anerkendt universitet. Og kunne de, efter et hastigt gennemsyn, tillade sig at feje dem af bordet? Det ville nok være for urealistisk.

Hvad nu, USA? Vi venter på et udspil fra de videnskabsmænd, der tillægger det stadigt stigende antal nær-observationer større betydning end en konklusion, baseret på 59 „udsøgte“ rapporter.

Iver O. Kjems

En interessant kommentar til rapporten blev d. 26. januar i år fremsat af „Morgenposten“:

De høje panders »tallerkenvask«

Netop offentliggjort 1465 siders rapport om den første videnskabelige undersøgelse af UFO-gåden, er blevet udsat for voldsom kritik – og imens fortsætter strømmen af UFO-øjenvidneskildringer.

Af Mogens Tverskov

– Da bjerget omsider barslede, fødte det en mus. Og så var den tilmed dødfødt!

– Sagde vi det ikke nok? Videnskaben har talt – og så kan vi måske blive fri for at høre mere om alt dette UFO-pjat!

Omtrent sådan kan man formentlig resumere henholdsvis ufologers og anti-ufologers reaktioner på den 1465 sider digre rapport, der nu foreligger som resultat af en 18 måneders videnskabelig undersøgelse af den UFO-gåde, der har betaget, rystet eller ærgret en hel verden siden 1947.

Undersøgelsen er bekostet af det amerikanske luftvåben (3½ mill. kr.!) og gennemført af en forskergruppe fra universitetet i Colorado under ledelse af den 66-årige professor i fysik, dr. Edward U. Condon. Holdet har omfattet 12 astronomer, fysikere og psykologer, som lejlighedsvis har søgt konsulentbistand fra andre videnskabsdiscipliner.

Gruppen har koncentreret sin undersøgelse om 59 af de ca. 15.000 UFO-rapporter, som luftvåbnet har modtaget i årenes løb. Mennesker, som hævder at have set besynderlige ting, er blevet opsøgt og krydsforhørt, lokaliteter er blevet besigtiget, de beskrevne fænomener sammenholdt med velkendte ting osv.

Rapportens konklusion, kort gengivet:

De mennesker, som afgiver øjenvidneskildringer, synes i næsten alle tilfælde at være normale, ansvarsbevidste personer.

Der kan gives simple og naturlige forklaringer

på næsten samtlige 59 beskrevne fænomener. Nogle få tilfælde unddrager sig en rationel fortolkning.

Af de 35 påståede UFO-fotografier, taget indenfor de sidste to år, betegnes ni som falske, syv skønnes at gengive forklarlige fænomener, og 16 udelukkes på grund af ringe kvalitet eller andre årsager. Rapporten indrømmer imidlertid, at man har været ude af stand til at forklare nogle fotografier af ældre dato (1950 og 1965).

Påstande om, at bilers motorer og elektriske anlæg sættes ud af funktion under påvirkning af et stærkt magnetisk felt, der hævdes at hidrøre fra UFO'er, menes modbevist ved eksperimenter foretaget af Ford-specialister.

Omhyggelig laboratorieundersøgelse af et stykke metal, der angiveligt skulle stamme fra en UFO-eksplosion over Brasilien i 1957 og formodedes at bestå af magnesium i renere form end den, vi kender her på Jorden, gav til resultat, at dette „UFO-trofæ" indeholdt flere urenheder end kommercielt fremstillet magnesium.

De fleste radar-observationer af UFO-lignende genstande mener gruppen sig i stand til at give en naturlig forklaring på, men et par af dem betegnes som gådefulde og uforklarlige.

Rapporten konkluderer i den opfattelse, at de sidste 21 års UFO-studier ikke på noget punkt har øget vor videnskabelige viden, og at yderligere omfattende UFO-undersøgelser på nuværende tidspunkt ikke har nogen videnskabelig berettigelse.

Forspildt chance

Det kan næppe komme bag på Condon-gruppen, at den med en så kategorisk dom på et ret beset temmelig spinkelt grundlag (59 rapporter ud af måske 200.000 fra hele verden) selv har stukket ørerne i maskinen. Reaktionerne har været hurtige og voldsomme:

De amerikanske ufologers hovedorgan, NICAP, indkaldte omgående til pressemøde i Washington og gjorde indigneret gældende, at undersøgelsen helt har set bort fra „det vældige antal troværdige, uforklarlige øjenvidneskildringer af UFO-fænomener".

Et tidliger medlem af Condon-gruppen, psykologen David R. Saunders, som stod af undervejs, har i en netop udkommet bog rettet et voldsomt angreb mod sine tidligere kolleger og kritiseret deres motiver og metoder.

En kendt videnskabsmand, dr. James Edward McDonald, professor i meteorologi og klimatologi, erklærede rent ud, at Condon-gruppen har forspildt „en uhørt lejlighed til at foretage en virkelig videnskabelig undersøgelse af UFO-problemet".

McDonald har selv ofret et års full-time studium på dette gebet og kunne for 1½ år siden på ren videnskabelig basis rette en sønderlemmende kritik mod det amerikanske luftvåbens behandling af og kommentarer til de tusinder af UFO-rapporter, det har modtaget. Han gjorde luftvåbnet ansvarlig for, at „et problem af enorm videnskabelig betydning igennem to årtier er blevet indsvøbt i en dyne af latterliggørelse og fordrejelse".

Bil flyttet 4.000 km

Og imens fortsætter strømmen af UFO-rapporter fra hele verden. Alene i Danmark drejer det sig om tæt ved 2000 om året. I Amerika registreredes over 6000 i første halvdel af 1968. Kun få når frem til aviserne, men en lille del offentliggøres i UFO-tidsskrifter.

Her er et koncentrat af nogle få håndplukkede eksempler fra den seneste tid:

En navngiven canadier fortæller, at han i 60 meters afstand iagttog et ca. 15 meter langt, oplyst luftfartøj, der holdt sig svævende lige over jorden. Pludselig tændtes en stærk lyskaster, og tre små menneskelignende væsener kom frem ud af fartøjet. De bar grønne uniformer og en slags hovedbeklædning, bevægede sig meget hurtigt, men vendte straks efter tilbage til fartøjet, som derefter forsvandt lydløst.

Et argentinsk ægtepar beretter, at de kom kørende i bil på en landevej ved Buenos Aires, da de pludselig fandt sig indhyllet i en tæt sky og mistede bevidstheden. Da de 48 timer senere kom til sig selv, befandt de sig på en markvej i staten Mexico! Lakken på deres bil var forsvundet, som om den var brændt væk med en blæselampe.

Der foreligger politirapporter om et tilsvarende tilfælde for nogle år siden: En mand satte sig ind i sin bil og befandt sig en time senere ca. 4000 km fra stedet, stadig ved rattet i sin bil, hvis motor endnu gik.

På rumfærd

En velrenommeret argentinsk kunstmaler og billedhugger fortæller, at han en tåget morgen i Buenos Aires blev tiltalt af en høj, blond mand, hvis sprog han ikke forstod. Maleren ville gå videre, men mistede bevidstheden. Han kom til sig selv i et rumfartøj, i hvilket han fløj rundt om Jorden, hvorefter han igen blev sat af ved sit udgangspunkt. Den fremmede havde bl.a. sagt til ham, at „de" ville overvåge Jorden for at forhindre en katastrofe.

En argentinsk kvinde beretter, at en ca. 2 m høj „lyseblå mand" i en fosforescerende dragt af ukendt materiale førte hende til et rumskib og bragte hende til en „grøn planet" i løbet af få timer og derefter transporterede hende uskadt tilbage.

En oversergent i militærpolitiet fortæller, at han en tidlig morgen affyrede sin maskinpistol mod tre meget høje menneskelignende væsener, som stod ud af et ukendt luftfartøj i nærheden af en militærlandingsbane ved Olavarria. De tre fremmede, hvis klæder skinnede som sølv, rettede en „lysende kugle" mod oversergenten og hans fire medpassagerer, som blev kraftesløse, indtil luftfartøjet var forsvundet med stor hastighed i zig-zag flugt.

En Nebraska-politibetjent beretter, at han blev „lammet" på tilsvarende måde af et menneskelignende væsen, der klatrede ud af et ca. 6 meter langt, elliptisk luftfartøj og „kommunikerede med ham uden at tale". Mødet efterlod de „indtryk" hos politibetjenten, at fartøjet stammede fra en fremmed galakse, benyttede Venus eller Jupiter som base og blev drevet med antityngdekraft. Det var i færd med at udtrække elektricitet fra en højspændingsledning til opbygning af et altfrastødende kraftfelt, hvorefter elektriciteten blev returneret.

Antistof-rumfart

Hallucinationer?, mareridt?, sensationstrang? Ak ja, der kan gives mange forklaringer – eller bortforklaringer.

Nogle hæfter sig ved det latterlige i forestillingen om grønne eller lyseblå mini-væsener eller kæmper. Men vi kunne jo faktisk selv sende hvide, gule, røde, brune eller sorte mini-mennesker (lilleputter og pygmæer) eller kæmper på langt over 2 m på rumfærd i dag.

Andre melder fra med henvisning til de formidable afstande til selv de nærmeste solsystemer. Men vor nuværende viden om universet er såre beskeden, og hvad ved vi egentlig om tyngdekraftens virkelige natur?

Den nyeste antistof-forskning opstiller den teori, at rumfartøjer drevet af antistof vil kunne nå op på hastigheder i nærheden af lysets 300.000 km i sekundet, og at besætningen i løbet af 21 år „kabinetid" kan tilbagelægge de ca. 75.000 lysår til mælkevejens fjerneste stjerner, i løbet af 28 år de 2.500.000 lysår til Andromedatågen.

Svimler det en lille smule? Nuvel, lad os se i øjnene, at vi først lige har taget hul på rumforskningen, og at de sidste 100 år har belært os om, at selv de mest dristige og fantastiske forestillinger forbløffende hurtigt bliver indhentet og overtrumfet af virkeligheden.

Betænk yderligere, at et imponerende antal UFO-rapporter er afgivet af trænede og velbegavede observatører (chefpiloter, ingeniører, radareksperter osv.) med risiko for massiv latterliggørelse, at mange fænomener er beskrevet samstemmende af indbyrdes uafhængige personer, og at dyrs adfærd betegnes som besynderlig i forbindelse med påståede UFO-fænomener.

Alt er muligt

Kategoriske anti-ufologer og overbeviste ufologer, som ikke selv har set noget, har paradoksalt nok en hel del tilfælles: Begge parter bygger på tro, om end med modsatte fortegn, eftersom det helt uigendrivelige pro- eller kontrabevis jo fortsat glimrer ved sin fraværelse.

Personlig har vi mest sympati for den store (i statistikker normalt uglesete) „ved ikke"-gruppe. Den forholder sig afventende og dermed åben for alle muligheder – det 20. århundredes sande realistiske holdning. Som raketalderens grand old man, professor Hermann Oberth, har formuleret det:

– *Efter min mening burde videnskaben betragte alt som muligt, så længe det ikke er modbevist af kendsgerninger. Enhver forklaring burde anses for gyldig som arbejdshypotese, indtil der kan fremvises observationer, som modsiger den. . . Alene i vor mælkevej er der 50 milliarder solsystemer som vort med tilhørende planeter, og så vidt vi ved, er der lige så mange mælkevejssystmer som vort. Det er mere end sandsynligt, at der eksisterer intelligensvæsener udenfor Jorden – og at betragte os selv som intelligente er mere eller mindre en definitionssag . .*

– De har fået forkert planet ...

Sovjetisk syn på UFO'er

Russisk vitenskapsmann bekrefter tallrike observasjoner. – USSR astronom så kjempemessig UFO – Statlig UFO bok under utarbeidelse.

Påtvers av de offentlige avsanninger vedr. observasjoner av ukjendte objekter, har nu igjen dr. Felix Zigel, fremtredende medlem av den sovjetiske UFO kommisjon, bekreftet UFO observasjonene over Rusland. Dr. Zigel, professor ved Moskvas Luftfartsinstitut har offentliggjort en del opplysninger i februarutgaven 1968 av tidsskriftet „Sovjetliv" etter at Kreml hadde frigitt disse.

Zigel trekker bl. a. frem tilfellet med det sovjetiske fartøy „Ischevsk" som traff på en UFO på norskekysten den 2. aug. 1967.

En halv time før midnatt så kaptein Markov, båtsmann Bazaschin, maskinsjef Ivanov og styrmann Sysojev et rundt objekt som fløy sydover. „Noen minutter senere", skrev Bazaschin i sin beretning, „flammet det opp et strålende punkt.. Det gikk over himmelen fra vest til øst mens det stadig ble større. Plutselig stoppet det op og sprutet gnister i alle regnbuens farger..." UFO-en fløy igjen sydover, stoppet og dreide seg så den nå virket oval. Derpå strømmet det ut av undersiden en hvit masse som hyllet objektet inn i en lys tåke da det fløy videre.

Seks dager senere omkring kl. 20,40 så astronomen Anatoli Sazanov en kjempemessig UFO „med en diameter på ca. 180 meter" over den astrofysiske stasjon til vitenskapsakademiet ved Kizlovodsk i Kaukasus. Flere av hans vitenskapelige medarbeidere var vitner til denne observasjon.

Dr. Zigel uttaler i denne anledning: „Antakelsen at UFOs kommer fra andre verdener, at de er fremmede planeters romskip, fortjener alvorlig oppmerksomhet. Det er viktig at vi nå legger bort gamle fordommer vedrørende UFOs.

„Dette fenomen trekker utvilsomt til seg alle som søker publicity" tilføyet dr. Zigel", men vi beholder jo også våre penger, selv om de synker i verdi". Med hensyn til den mest kjendte av våre vitenskabelige „bortforklarere" dr. Donald Menzel, tidligere leder av Harvardobservatoriet, mener Zigel at „hvis Menzel tror at flygende tallerkener er optiske fenomener eller kulelyn, er disse påstander uholdbare idet kulelyn normalt ikke er større enn 10–12 centimeter".

Allerede i inneværende år vil det sovjetiske vitenskapsakademi offentliggjøre en bok om temaet UFO med tittelen „Det bebodde verdensrom". Ansvarlig for boken er akademiets Boris Konstatinov. Boken vil bl. a. inneholde bidrag av kjendte forskere som dr. James McDonald, dr. Allen Hynek, det amerikanske flyvevåpens sakkyndige i en årrekke, dr. Jaques Vallée, kjendt for sin UFO-statistik og dr. Frank Salisbury, amerikansk professor som allerede har hatt flere UFO-observasjoner. Dr. Zigel bemerket også at han etter en artikkel vedr. UFO i det russiske tidsskrift „Cmena" mottak tallrike breve fra lesere som hadde sett UFOs.

Som følge av den stadig stigende interesse, har derfor en gruppe vitenskapsmenn, militære og embetsmenn besluttet å studere rapportene med vitenskapelig grundighet.

Denne gruppe som ble dannet i 1967 heter „Avdeling UFO i Unionens Kosmonautiske Komite", og har sete i Moskvas sentralbygg for luftfart og kosmonautikk. Navnet er for lettvinthets skyld forkortet til „Russisk UFO-kommisjon". „Vi har allerede dusinvis av underbyggede beretninger", skriver dr. Zigel. „I 1964 raste en stor lysende metallskive avsted under en TU-104 ved Bologoye. I henhold til dosent Vyatscheslav Zaitsev, dreide UFOen og fulgte flyet. Oppå skiven var enslags kabin. Senere gjorde UFOen en skarp sving og forsvannt".

Lettiske astronomer bekrefter UFO-rapport

Den 26. juli 1965 så de lettiske astronomer Esmeraldo Vitolniek og Jan Melders kl. ca. 21,35 gjennem teleskopet i observatoriet i Ogras en linseformet UFO over 100 m i diameter, omkredset av 3 mindre kuleformede objekter. Etter et kvarter forsvant først de små objektene og senere det store. Sommeren 1965 så Ludmilla Tschechanovitsch, astronom ved Sukhumi i Kaukasus, en UFO som utførte hurtige manøvrer over havet og deretter fløy mot fjellene. Det kom lys fra luker eller vinduer i sidene på objektet.

... og jetflygere

„I 1956" beretter sjefobservatør i den sovjetiske polarundersøkelse, Valentin Akkuratov, „var vi på et oppdrag på Grønland med en TU-4 og var ret over Kap Jessup. Da vi kom ut av skyenne så vi plutselig et ukjendt flygende objekt som fløy parallelt med oss. Den så ut som en opalskinnende linse med en bølgeformet pulserende rand".

For å undgå objektet, fløy TU-4 opp gjennem skydekket, men da det dukket frem, var gjenstanden ved siden av dem ogjen. Flygeren besluttet da å nærme seg objektet for nøyere å kunne studere dette. „Det svarte imidlertid på kursendringen og fløy fremdeles parallelt med oss og med samme hastighet. Ca. 20 minutter senere endret objektet kursen brått, fløy foran vår maskin og steg hurtig før det forsvant".

I en artikkel, offentliggjort i „Sovjet Life" støtter dr. Zigel også den teori at den angivelige meteor som i 1908 faldt ned i Tunguska og utryddet alt liv i miles omkreds, var av utenomjordisk opprinnelse. „Det måtte ha vært et rumskip fra andre planeter", sa den prominente vitenskapsmann.

Det sovjetiske vitenskapsakademis årsberetning for 1967 inneholder en beretning om denne hendelse som beviste at katastrofen i 1908 hverken kunne ha vært forårsaket av en meteor eller en komet. Likeledes fremgikk det av en artikkel, offentliggjort av Instituttet for kjerneforskning i Dubna siste sommer, at denne hendelse hadde forårsaket betraktelig statisk radioaktivitet.

„Og tilslutt", fremholder den sovjetiske vitenskapsmann, „har forfatteren av denne artikkel etter nøyaktig studium av alle rapporter vedr. dette objekts flukt, kommet til at det, før det styrtet ned, hadde beskrevet en bue på ca. 500 km., altså at det regelrett hadde manøvert".

Dokumentasjonen av disse sovjetrussiske UFO-observasjoner, burde derfor være til uvurderlig hjelp til å bekjempe bortforklaringer og tilbakeholdelse av UFO-beretninger i de forenede stater.

Måtte de amerikanske UFO-observatører hermed få mot til å la deres observasjoner tilflyte offentligheten uten at de behøver å frykte for å bli latterliggjort!

UFO-Nachrichten, juni 1968. /PLH

„Enten luk op eller klap i", siger top UFO-forsker

(Redaktionens kommentar: Dr. J. Allen Hynek har siden 1953 været U.S. Air force's videnskabelige UFO konsulent, og han har været i nær kontakt med Project Bluebook, den officielle Airforce undersøgelseskommission. Han er også internationalt kendt som astronom og chef for Dearborn Observatoriet ved Northwestern University. Dr. HYNEK talte den 13. jan. 1968 i Richmond, Virginia, og i dette interview med Jon R. Denelly giver han os en smule indsigt i UFO-problemet).

Sp.: Dr. Hynek, hvad taler efter Deres mening *for* eksistensen af UFO'er?

Sv.: Den bedste grund til at tage UFO-rapporterne alvorligt, er rapportørernes store troværdighed. Mange velansete mennesker har rapporteret om UFO'er, og ikke alene her i landet. Mit standpunkt er dette: I de sidste 20 år har der været mystik og forvirring i denne sag. Jeg kan ikke se nogen grund til, at det skal fortsætte i endnu 20 år med tusinder af rapporter. Vi skal enten lukke helt op, eller også tie helt stille.

Sp.: Hvilke fremskridt er der gjort i UFO-forskningen i de sidste 20 år?

Sv.: Inden for undersøgelses-teknikken er der faktisk ikke gjort noget fremskridt. Sagen har aldrig fået en effektiv behandling, og derfor har der ikke været noget fremskridt. Det er interessant, at næsten alle UFO-artikler og -bøger bruger de samme „klassiske" observationer. Alene rapporterne fra 1965–66 udgør et tilstrækkeligt grundlag for en større undersøgelse. Forøvrigt når de bedste rapporter almindeligvis aldrig ud til aviserne.

Sp.: Hvad mener De om UFO'ernes eksistens? Kommer de fra andre planeter?

Sv.: UFO-fænomenet er ægte. Rapporterne, som vi modtager fra hele verden er reelle nok. Der er bevisligt slående ligheder, hvadenten observationen er gjort i USA eller noget andet sted på kloden. Næsten enhver nation har en vending i

sit sprog, som betyder Uidentificeret flyvende objekt. Men UFO's behøver ikke nødvendigvis at betyde væsener fra rummet. Jeg er af nogle blevet beskyldt for at være „tallerkenknuser", og af andre for at tro på tallerkenerne. Jeg gentager, UFO-fænomenet er ægte.

Sp.: Der er taget tusinder af påståede UFO-billeder. Er der nogen af disse, som De anser for at være autentiske?

Sv.: Også her gælder det, at jeg ofte er blevet beskyldt for at være imod UFO-fotos. Jeg tror, at det bedste svar ville være at opregne, hvad der skulle til, for at tage et UFO-foto alvorligt. For det første skulle der være beedigede vidneudsagn fra mindst to uafhængige vidner. For det andet ville jeg forlange det originale negativ og det originale kamera. Indtil nu har jeg ikke fået dette i noget tilfælde, selv om jeg er blevet lovet det. Jeg har det originale negativ og apparat i et eneste tilfælde. Negativet er helt godt, men jeg har stadig ikke fået vidnerne, selv om det er blevet lovet mig.

Sp.: Hvordan stiller videnskabsmænd sig til sagen? Er der nogen, som tror på UFO'er eller i det mindste tager dem alvorligt?

Sv.: Der bliver afgjort flere og flere „troende", dem som jeg kalder „det usynlige selskab" (the invisible college). Jeg tror, at hvis jeg fik grønt lys til at forske mere grundigt i sagen, kunne jeg mobilisere et stort antal anerkendte videnskabsmænd, som ville være mere end villige til at bruge deres tid på et alvorligt studium af UFO-sagen.

Sp.: Deres forbindelse med luftvåbnets berømte Project Blue Book er velkendt. Luftvåbnet er blevet beskyldt for at tilbageholde materiale om fænomenerne. Hvad siger De til det?

Sv.: Som De ved, kan jeg ikke fastlægge luftvåbnets politik, og jeg har ved mere end én lejlighed stukket til dem. Hovedproblemet med Project Blue Book er faktisk, at vi har en meget lille stab. Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor langt J. Edgar Hoover (chefen for FBI) kunne komme med en stab på størrelse med Project Blue Book's. Men sagen fortjener virkelig en mere alvorlig behandling end den har fået hidtil.

Sp.: Har De nogle kommentarer til den uafhængige komité under ledelse af Dr. Condon på Colorado Universitetet og dens UFO-undersøgelser. Hvad vil der ske, hvis Condon-rapporten bliver negativ?

Sv.: Jeg er ikke med i Condon komiteen, fordi det skal være et helt objektivt syn på UFO-sagen, og nogle måske ville anse mig for at være forudindtaget. Derfor kan jeg faktisk ikke sige noget om det. Det bliver imidlertid interessant resultatet, især hvis det er negativt. Jeg har en anelse om, hvad der vil ske, hvis det bliver tilfældet, men jeg må hellere lade være med at sige noget om det. *APRG Reporter, feb. 1968 /OJK*

1968 - pressemæssigt set

I mange UFO-kredse indledes hvert år traditionelt med, at man udtaler sig som følger: I ÅR VIL UFO-GÅDEN BLIVE LØST! Den overskrift har nu været brugt i omkring 20 år, og om 100 år vil den sikkert være lige „aktuel". Personligt tror jeg ikke at vi med eet slag får løst gåden omkring UFO'erne, men jeg tror, at vi gradvis vil komme sandheden nærmere, og kan vi blot hvert år lægge nogle brikker på plads i det store puslespil, har vi grund til at glæde os. Vi vil aldrig få lagt flere brikker på plads, end det øjeblikkelige verdensbillede tillader os.

I den danske presse ser vi bedst hvad verdensbilledet tillader os at gøre. Snart er der en positiv stemning, og snart en ekstrem negativ holdning til hele UFO-spørgsmålet. Lad os se lidt på hvad den danske presse i 1968 har skrevet om UFO-sagen.

Rent pressemæssigt set fik 1968 en yderst dårlig start på grund af hele Orthon-affæren, som det tog tid at komme sig over.

I Nykøbing Falster blomstrede imidlertid en UFO-forening op, og ifølge avisen NY DAG den 26. januar, blev ialt 2500 brochurer om UFO-sagen omdelt, men siden har der været tyst omkring den nye forening.

Den 5. januar skrev præsten Helge Rasmussen i SØNDAGS B.T. et indlæg om UFO-sagen un-

der følgende overskrift: „Bindegalt eller smart spekulation". Præsten ser åbenbart ikke noget alternativ, men kører hårdt frem med at angribe hele UFO-sagen, og sidestiller det med en vis religiøs sekt. Hr. Rasmussen fatter simpelthen ikke, hvordan nogen kan „hoppe" på den såkaldte ufologi. Imidlertid kan man ikke sige om præsten at han ikke har læst noget om sagen, for det har han. Helge Rasmussen trækker tre kontaktpersoner frem, nemlig følgende: Buck Nelson, Narciso Genovese og Bob Renaud. Tre „kontaktpersoner", som alle seriøse ufologer sætter et stort spørgsmålstegn ved. Hvordan hr. Rasmussen har fået fat på netop disse tre herrers beretninger er mig en gåde, medmindre han da har bestilt dem hjem fra enten Vesttyskland eller USA, for de findes ikke på dansk. Jeg tror det ville være værdifuldt at sende præsten McDonald-heftet, og iøvrigt henvise til pastor Børge Hjerl-Hansens kronik i Kristeligt Dagblad den 17. november 1967.

Dagen efter ovenstående indlæg i Søndags B.T., skrev SVENDBORG AVIS: „Er flyvende tallerkener fup eller fakta idag?" – en artikel af Harald Thomsen, øjensynligt inspireret af og bygget op på McDonald-heftet.

Den 2. februar kunne man se følgende overskrift i NYBORG AVIS: „Tolv Marsmænd har fast bopæl i Danmark", en udtalelse fra fhv. postmester A. C. Rasmussen, som var faldet i et UFO-foredrag på Nyborg Gymnasium. Enten er der tale om en dårlig foredragsholder, eller også har journalisten fået noget „galt i halsen".

Den 8. februar oprettedes gennem Frank Lerbæk et UFO-alarmeringssystem på Fyn. Gennem dagene derefter viser det sig at give gode resultater.

Først på året skete der også det, at det førende danske „undergrunds-blad" SUPER LOVE, havde en glimrende artikel under overskriften: „UFO – hvad er det?", skrevet af John Søren Smith. På den måde kom UFO-sagen på en god måde ud til et ungt publikum.

Den 9. februar sås et cigar-formet UFO over Sønderby Bjerge, og den 19. var der mystiske lys over Himmerland.

I februar, nærmere betegnet den 15., var der anmeldelse af tredie bind af „Årstiderne", et værk som er udgivet af Gyldendal. I dette bind, som er hele UFO-sagen komplet uvedkommende, skriver Poul Holm Joensen om Mejerne, (det er et edderkoplignende insekt med otte ben). Citat fra DAGBLADET RINGSTED: „Poul Holm Joensen fortæller også, at mejeren, ved vibrationer i de lange ben, er i stand til at sætte sin krop i så hurtig rytmisk bevægelse, at det menneskelige øje ikke kan se den. Lige netop den metode som UFO-eksperter påstår, at „flyvende tallerkener" anvender, når de ikke vil ses af mennesker. – Citat slut. I sandhed en interessant lille ting fra biologiens verden.

I begyndelsen af marts begyndte hele UFO-sagen at tage en ny vending. BERLINGSKE TIDENDE skrev om UFO-feber i Sovjetunionen den 1. marts, og den 6. fulgte B.T. sagen op med følgende overskrift: „Sovjet-professor kræver internationalt samarbejde om de flyvende tallerkener". Professor dr. scient. Felix Zigel fra flyveinstituttet i Moskva følger den amerikanske professor James E. McDonald op, og Zigel udtaler, at der siden oktober 1967 har eksisteret et uofficielt organ til undersøgelse af UFO-fænomenerne i Sovjetunionen. Det bemærkelsesværdige er imidlertid, at der også i Sovjet findes en kraftig modstand til UFO-sagen, repræsenteret af bl. a. fysikeren Lev Artsimovitj. B.T. slutter imidlertid ikke med det. Den 8. marts finder UFO-sagen endog vej til pågældende blads leder, hvor man positivt men neutralt, taler for et internationalt samarbejde om UFO-problemet, og bl. a. nævner dr. Allen Hynek i den forbindelse.

Den 22. marts skrev HOLSTEBRO DAGBLAD om flyvende tallerkener, som et oplæg til et foredrag samme aften i Resen-Humlum Ungdomsklub af Leif E. Pedersen. Det hele er formet som et interview, og Leif E. Pedersen viser stor smidighed. En udtalelse om at man har Politiets Fotolaboratorium til at undersøge alle UFO-fotos, kan dog misforstås derhen, at det er noget rent officielt hvad det jo ikke er.

SKIVE FOLKEBLAD bringer den 21. marts en lille artikel om en ny amerikansk UFO-bog: „UFO's Identified", skrevet af Phillip Klass. Klass viser sig at være professor Menzel's afløser – det korte og det lange er: Alle UFO'er er plasmafænomener, og Klass fastslår endvidere, at der ikke foreligger blot eet eneste bevis for, at der kan være tale om de ikke-jordiske oprindelses-teorier. Der har tidligere her i UFO-NYT været skrevet om plasma-fænomener af Hans Lauritzen, men kun som fænomener der muligvis kunne forklare *nogle af* de uforklarlige hændelser *).

---

*) *Hr. Klass – som ikke er professor – benytter i sin „bevisførelse" den gode gamle „hug en hæl og klip en tå, så skal du nok få guldskoen på"-metode. Blandt andre McDonald har grundigt gennemhullet hr. K's teori.*

I.O.Kj.

I april, den 13. skrev FYNS TIDENDE om et stort cigar-formet selvlysende objekt, som havde været synligt på den sydfynske himmel, og hvor snesevis af mennesker havde iagttaget det.

I juni blev eet af de bedste UFO-fotos taget af en ung skoleelev ved navn Peter Johansen. Fotoet og historien bag det blev først bragt i VIBORG STIFTS FOLKEBLAD, og var i UFO-NYT nr. 6, 1968.

Den 12. juni bragte VILLABYERNES BLAD et interview med stud. med. Peter Alf Hansen, som har startet Hellerup UFO Klub, en klub som vi har hørt en del fra, og som vi sikkert vil høre endnu mere fra i fremtiden.

I SVENDBORG AVIS var der den 5. juli en kronik: „Om tid og rum" af Øckenholt Hinrichsen, kronikøren beskæftiger sig med UFO-sagen contra tids-spørgsmålet.

August måned bragte en kronik af den kendte skribent V. J. Brøndegaard: „På Venus er de vegetarer og bliver 500 år gamle". Pågældende kronik blev bragt i AARHUUS STIFTSTIDENDE den 6. august.

I september, nærmere betegnet den 7., fyldte UFO-sagen godt op på EKSTRABLADETS bagside. Der blev vist et foto taget af et triangulært objekt som havde svævet over Madrid, ligeledes blev det omtalt at der var en særdeles stor UFO-aktivitet i Sydamerika. Ekstrabladet turde for én gangs skyld!

Samme dag var der i SØLLERØD TIDENDE en artikel af Poul Ørsten: „Hvem flyver der?" Ørsten begynder med fortiden, kører så over Foo-Fighters, Kenneth Arnold, Project Bluebook, Muscarello-affæren og op til Condon-projektet. Ørsten slutter sin artikel i håbet om, at Condon & Co vil løse UFO-spørgsmålet for os – desværre må han se sit håb bristet i dag.

Den 5. oktober skriver overlærer Bent Brøchner Lomborg en kronik i JYDSKE TIDENDE: „Skal vi tro på de flyvende tallerkener?" Det er en saglig og kontant kronik. Senere samme måned bringer flere store dagblade en stor artikel om Condon-projektet, hvor projektets sandruhed drages i tvivl, og hvor den interne strid på Colorado universitetet omtales.

Den 16. oktober ses i HELSINGØR DAGBLAD et foto af et UFO som er taget ude over Nivaa Bugt.

Den 6. november anmelder Tage La Cour i BERLINGSKE TIDENDE en amerikansk bog: „The Bible and the Flying Saucers" af Barry H. Dowding. Overskriften lyder: „Flyvende isenkram". For det første fatter jeg ikke at Tage La Cour i det hele taget anmelder en bog der højst er solgt i 50 eksemplarer her i landet. (Jeg er den lykkelige ejer af et stk.) Hr. La Cour skriver bl. a. at det er meget svært at tage Dowdings bog alvorligt, og at det er god underholdning, ja faktisk anmelder han kun bogen for de cirka 48 andre ukendte ejere af pågældende bog. Men hvorfor anmelder Tage La Cour netop *den* bog, når han selv har så lidt tilovers for den, og tilsyneladende for hele UFO-sagen? Monstro fordi det er så let at rakke ned på „tallerkenerne"? – for der kan vel ikke være nogen profit i at skrive anmeldelser, vel?

Den 10. proklamerer DEMOKRATEN i Aarhus, at en mand har fundet en flyvende tallerken, eller rettere en telemeterskive.

Den 13. december ses et mærkeligt objekt over Vejle, og den 19. skrives der om UFO'er over Mors i AKTUELT for VIBORG AMT, og i den forbindelse vises der et ret udvisket foto af nogle lyse tykke streger på sort baggrund.

„Alligevel liv på Månen" læses en overskrift i EKSTRABLADET den 23. december. En aktuel artikel skrevet af Jørgen Buch om mærkelige lys-observationer på Månen gennem tiderne.

Sidste udspil blev også EKSTRABLADET. (De er ved at komme sig). Den 28. december skrives der fra bladets Aarhus redaktion, om den telemeterskive som en mand havde fundet på en strand. Der bringes endog et foto af genstanden, som viser sig at være en marmorkugle-stor tingest med en lille pæreformet „dims" inden i. Forhåbentlig en sag vi meget snart må høre mere nyt om.

Som man af mit ovenstående lille presse-view har kunnet se, har der været en højst blandet omtale af UFO-sagen året igennem. Skulle jeg nu plukke et par ting ud, som muligvis kunne bidrage til at lægge et par brikker på plads i vort puslespil, ville jeg vælge det aspekt, at UFO-sagens undersøgelse gøres international på tværs af alle grænser, samt ikke mindst den lille telemeterskive, såfremt det er en historie med hold i.

Generelt kan man sige at det Berlingske Hus har en positiv tendens, og at Ekstrabladet efterhånden også tør, hvor det før tav.

Det er med vlije at jeg har begrænset mig til kun at skildre den danske presse, da jeg føler mig inkompetent til at skrive om den norske og svenske udvikling; men her håber jeg, at ufologer fra pågældende lande vil bringe deres nationale presse round-up.

Ialt har den samlede danske presse leveret omkring 150 UFO-udklip i 1968.

Willy Wegner

UFO-bølgen over Wanaque

Gennem mange års erfaringer ved vi, at de uidentificerede flyvende objekter ofte ses over ganske specielle steder. F.eks. er de set over militære anlæg, videnskabelige anlæg og andre steder, hvor de udgjorde en „trussel for den nationale sikkerhed".

Man kan naturligvis også anskue det fra den side, at når der nu er så mange overflyvninger af UFO'er, ja så kan det jo være tilfældigt når de har været over sådanne områder. Imidlertid har koncentrationen af iagttagelser været sådan, at man i mange tilfælde må udelukke tilfældigheds-teorien og erkende, at der må være en årsag til, at de af og til færdes over sådanne ømfindtlige områder.

I 1966 var der også en livlig aktivitet over ganske specielle områder, nemlig over vand-reservoirer. Denne aktivitet fandt også sted i 1965.

Mange observationer indløb fra New England de år, og det var især det triangulære objekt der blev iagttaget. Kiggede man så på et landkort, fandt man efterhånden ud af at næsten alle iagttagelser havde fundet sted i nærheden af reservoirer. Disse observationer havde egentlig ikke pressens bevågenhed i New Jersey's aviser, og først den 11. januar 1966 kom der noget frem; det var om en observation gjort ved byen Wanaque i staten New Jersey.

Wanaque ligger i en lille dal omgivet af Ramapobjergene, og støjen og lyset fra Manhattan's center er langt væk. Det man mest kender byen for er dets store vandreservoir, som er omkring 10 kilometer langt og holdt oppe af Raymond Dæmningen. Det er statens største forsyningsbassin, og hovedsageligt er det New York's forstad Newark som nyder godt deraf.

Natten hvor den første observation fandt sted var præget af koldt vejr, og en politimand ved navn Joe Cisco var med sin vogn kun nogle ganske få hundrede meter fra dæmningen, hvor han var ved at brænde adskillige hundrede gamle juletræer, som lå på en sandgrav. Netop som han skulle sætte ild til, bliver han kaldt over bilradioen. Det var politiet fra Pompton Lakes, som bad ham om at se sig omkring efter UFO'er, da der fra forskellig side var indløbet telefoniske meddelelser om observationer i området.

Joe Cisco betragtede den stjerneklare himmel, men kunne ikke se noget usædvanligt, før han betragtede den vestlige himmel hvor han så et hvidt objekt over dæmningen, hvilket han straks rapporterede over radioen til reservoirpolitiet, hvor George Dykman havde vagten.

Dykman forlod sit kontor og så op over dæmningen, hvor der var et klart hvidt objekt over dæmningens nordlige del. Dets størrelse var ikke til at bedømme, da der ikke var noget sammenligningsgrundlag; men Dykman anslog det til ca. 6 meter i diameter set fra hans placering. Det bevægede sig som et lille privatfly, men var helt lydløst.

Flere havde hørt radiosamtalen mellem de to politifolk, og kom op til dæmningen for at betragte objektet. Een af disse var direktøren for Wanaque's civilforsvar, Bentley Spencer. Efterhånden var der kommet adskillige mennesker op på dæmningen, og byens borgmester, politikommissær og en rådsmand kunne bekræfte observationen.

Natten efter var der atter en observation, men så var der en pause indtil den 18. januar, hvor en mand på vej hjem om natten så et hvidt pulserende objekt.

Dette var faktisk starten til en hel serie observationer i netop dette område, og først den 11. oktober fandt historien om begivenhederne vej til pressens spalter, og følgende beretning forekom i „The New York Times":

Tallerken rapporteret i det nordlige Jersey

(AP) – Beboere og politifolk fortæller, at de så et skinnende uidentificeret objekt

flyve over Wanaque Reservoir sidste nat. De beskriver objektet som tallerkenformet, størrelse som en bil, og glødende som et hvidt lys. Reservoiret, som er en del af Newark's vandforsyningssystem, er beliggende omkring 25 miles nordvest for Newark. Sergent Ben Thompson fortæller at han så objektet medens han kørte i sin patruljebil langs med reservoiret.

„Jeg så objektet komme mod mig", fortalte han. „Det fløj lige over hovedet på mig, stoppede op midt i luften og bakkede lige op. Da begyndte det at flyve zig-zag fra venstre til højre. Det var så klart at jeg ikke kunne se dets afgrænsninger", sagde han.

Den 24. oktober bragte „World Journal Tribune" noget om Wanaque-sagen, og der stod bl. a., at hverken Project Blue Book, eller de to nærmeste luftbaser Stewart- og McGuire-basen, havde udvist interesse for sagen og foretaget nogen undersøgelser.

Chefen for reservoir-politiet, John Casazza, der også selv havde gjort observationer, fremkom med en udtalelse. Han fortalte, at efter man havde udskiftet den gamle reservoir-belysning med nogle bedre og mere moderne tågelamper, havde der ikke været flere UFO-observationer. Casazza var desuden meget harmfuld over opringninger fra folk, som fortalte at han og hans stab måtte være en samling drankere, men chefen udtalte at man nu engang havde set de pågældende fænomener, og at politiet just ikke var idioter. Desuden kunne han også have henvist til bl. a. byens borgmester, som jo ligeledes havde set UFO'er over vandreservoiret.

Men hvorfor netop den interesse for vand-reservoirer? – Tilsyneladende er der ikke noget indlysende svar, men en amerikansk forfatter har funderet over det, og kommer i sin bog, „Why are They Watching Us?", ind på et par teorier i den forbindelse. Den ene teori går ud på, at de besøgende anbringer noget i vandet til opbevaring, da der i reservoirer er renere og friskere vand, der ikke har nær den samme nedbrydende virkning som saltvand. En anden teori går ud på, at væsenerne i UFO'erne behøver frisk vand akkurat som vi selv, og hvis ikke vand, så noget i vandet. Men hvad – så længe man ikke ved noget konkret, ja så har man jo lov at opstille teorier.

Det amerikanske luftvåben undersøgte som tidligere nævnt ikke sagen, men alligevel fik de forklaret, hvad det var, folk så.

Onsdag nat den 12. januar så en mand fra Patterson News et cirkulært objekt der havde retning mod Wanaque. Ball, som manden hed, ringede da først til McGuirebasen, og dernæst til Stewart-basen, men kun for at få at vide at man ingen fly havde i pågældende område. Men ikke desto mindre kom der kort tid efter hans sidste samtale to jetfly ind over Wanaque.

Påfølgende dag udtalte Stewart-basen at man havde afprøvet en ny type helikopter over Wanaque distriktet, hvorfor mange mennesker syntes det var latterligt at man havde sendt to jetfly op for at undersøge den „UFO"-observation man selv havde skabt. Dagen efter kom der atter en udtalelse fra basen, og den gik nu ud på at det UFO, folk havde observeret, hverken var et UFO eller en helikopter; det var derimod, ifølge luftvåbnets kontor, planeterne Jupiter og Venus!

Det sørgelige (for luftvåbnet) er blot, at Jupiter stod i syd og var ude af syne, samt at Venus var omtrent femten minutter efter Solen, og at observationen i dette tilfælde blev gjort i vestlig retning.

Willy Wegner.

VELKOMMEN TIL SVERIGE!

De to rapporter – og de medfølgende udførlige skitser – har vi modtaget fra en uhyre energisk og aktiv UFO-gruppe i Sverige: UFO-MOTALA, Fack 5, S 59033 Fornåsa, Sverige. Gruppen har lovet fremover at forsyne os med avis-klip etc., og allerede i næste nummer kommer der mere. Velkommen, Sverige – og tak, UFO-MOTALA!

I.O.Kj.

Raport över undersökningen vid Sandviks gård,

Gränna den 3.-11.-1968.

Källa: Pressklipp.

Vittne: Herr Weine Andersson, Jönköpingsvägen 4, Gränna, telf. 0390/10907.

Närvarande vid undersökningen: Carl-Axel Jonzon ordf., teletekniker. – Leif Nässlin v. ordf., Isolerare. – Lennart Carlsson, fotograf. – Jaan Noor, stud. – Jan Lind, stud.

Föremål: Den 11.-9.-1968 kl. 20,34 observerades av herr Weine Andersson ett föremål liknande ett halvt klot, med den plana delen hela tiden riktad ned mot marken (se skiss).

Storlek: Ca. 2 meters radie.

Ljus: Föremålet utstrålade ett intensivt blåhvitt ljus.

Ljud: Inget.

Övriga anm.: Under färd på E 4:n norrut observerade hr. Andersson ett ljus som reflekterades på motorhuven. Han stannade, klev ur och upptäckte då ett föremål rakt ovanför sig. Det sänkte sig först ned mot honom för att sedan förflytta sig ut över åkern, där det ytterligare i en saxande rörelse sänkte sig mot marken. När det nått en höjd av ung. 75 m stannade det upp, för att efter en stund med hög konstant hastighet försvinna över Sandviks gård.

Rapport angående undersökningen i Skoghall

den 19. okt. 1968

Källa: Värmlands Folkblad 30.-9.-1968

Vittne: Fru Dagmar Henriksen, Lagerlövsvägen 26, Skoghall.

Närvarande vid undersökningen: Carl-Axel Jonzon ord., Teletekniker – John Halvarsson, teletekniker. – Jan Lind, gym. stud. – Lennart Carlson, fotograf.

Iakttagelse: Mellan kl. 03,45 – 04,00 såg fru Henriksen natten till den 29.-9.-1968 ett egendomligt föremål på himlen. Anm. (se skiss).

Form: Diskusformad.

Längd: 15–20 m i diameter.

Ljus: Vitt sken från öppninger liknande fönster, över det vita ljuset, och runt om på forkostens översida rött ljus i punkter, samlade som ett band.

Ljud: Dovt något ihåligt brummande ljud.

Övrige anm: I våningen under registrerade innevarande hyresgäst sin hunds märkliga beteende.
Vid tiden omkring 03,30 började hunden att gnälla och springa omkring för att senare sätta sig och stirra rakt upp i taket. Alla försök att få hunden tyst samt att få den att lägga sig misslyckades.

Övriga vittnen: Ljusstarka oidentifierade föremål iakttagna av följande personer. Fru Britt Weden, Mellanvägen 2a, Skoghall.
Herr Lennart Hultorans, Åsens gård, Mölnbacka, telf. 0552/21008. – Herr P. Härdne, telf. 0552/22061.

Slutledning: Av vittnens berättelse, hundens beteende m. m. vågar vi påstå att ett föremål av icke känt ursprung varit synligt vid omnämda tillfälle.

Den mand, der hviler på sine laurbær, bærer dem det gale sted. *Amerikansk.*

Gränna-observationen d. 11.-9.-68 (Diagram teg net d. 3.-11.).

Motorväg

Bilen

75m

stod stilla ett tag både över bilen o. åkern

N

Åker

Försvann snabbt i denna riktningen

transformator 10000 volt

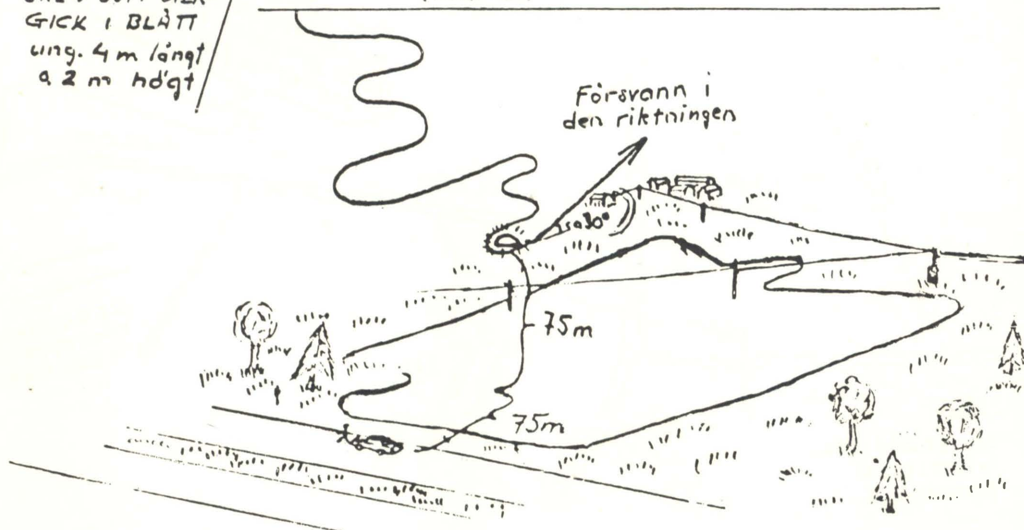
FÖREMÅLET (SETT FRÅN SIDAN)

STARKT LJUST SKEN SOM ÖVERGICK I BLÅTT ung. 4 m långt o 2 m högt

Ladugård (obebodd)

väg

SKALA ca 1:2000

Skoghall-observationen den 29.-9.-68.
(Diagram tegnet d. 9.-10.).

VILLOR

GÄRDE

VILLOR

N

200 m

FÖREMÅLET IAKTTOGS FÖRST, NÄR DET STOD STILL INOM DETTA OMRÅDE, 150-200 m (2 min) ÖVER MARKEN.

RÖRELSERIKTN.

VILLOR

GÄRDE

VILLOR

GÄRDE

DET BEFANN SIG SEDAN STILLASTÅENDE PÅ SAMMA HÖJD SOM FÖRUT I Ca. 2½ min. 200-400 m FRÅN HUSET

200 m

Ca. 15 m höga björkar och granar.

200 m

VILLOR

VILLOR

VILLOR

VILLOR

200 m

VILLOR

Ca. 15 m höga björkar och granar

UFOn FÖRSVANN DÄREFTER SNABBT I DEN RIKTNINGEN.

HUSET DÄR FRU HENRIKSEN BEFANN SIG.

Billist »fulgt hjem« af to lysende objekter

Dato: 6. november 1967.
Tidspunkt: 06,15.
Sted: Mellem Burnley og Heptonstall, Yorkshire.

Vidnet var i bil på vej hjem fra arbejde. Han kørte ad Moorland Road mellem Burnley og Heptonstall, da et objekt kom til syne bagved og til venstre for ham (fra nord). Det lignede i størrelsen en fodbold, og farven var som Månens.

Det fortsatte på tværs af synsfeltet foran vognen i en højde af ca. 30 grader, og stod stille i forhold til vognen lidt til højre for vejen. Afstanden til objektet var umulig at bedømme. I denne position var objektet ikke mere rundt, men med affladet top og bund, og det var omgivet af en regelmæssigt pulserende corona.

På et punkt af vejen kaldet „Long Causeway", som er en lige strækning af omkring en miles længde, så vidnet foran sig lyset fra en anden bil, og objektet syntes at befinde sig over denne bil. Vidnet satte nu farten op til omkring 65 m.p.h., (ca 100 km/t.) og objektet bevægede sig mod højre og langs med vejen. Pludselig accelererede objektet og fløj foran hans bil med meget stor hastighed, indtil det nåede et sted, hvor vejen drejer til venstre, for at komme uden om en sænkning i terrainet. Her stoppede objektet, og da vidnet kørte ind i svinget og kom på højde med det, bevægede det sig fremad igen.

Da observatøren nåede en sidevej, kom det andet objekt til syne fra nordvest (skråt bagud til venstre for ham). Det passerede bagved og oven over det første objekt. På dette tidspunkt syntes de at være af samme størrelse, men det andet objekt bevægede sig højere op og synede mindre. De blev over hovedet på observatøren, mens han kørte, men afstanden mellem dem ændredes hele tiden.

Observatøren åbnede vinduet og slog motoren fra, men den eneste lyd han hørte, var dækkenes syngen mod vejbanen. Begge objekter holdt sig foran ham, indtil han nåede sit hjem.

På et tidspunkt, da observatøren var på vej op ad en bakke, syntes motoren at yde mindre end normalt, og han måtte bruge et lavere gear, end han plejede. Kort tid før hændelsen havde hans vogn været igennem et gennemgribende eftersyn. (Vognen blev bagefter efterset igen. Det eneste man fandt, var et revnet tændrør).

Da observatøren nåede hjem, gik han og hans kone ud i haven, og de så objekterne lavt i sydøst. Efter ca. 10 minutters forløb syntes de at stige lodret op mod himlen. De blev mindre og mindre, indtil de forsvandt ud af syne.

BUFORA kommentar: – Fem dage efter oplevelsen blev vidnet besøgt af to UFO-forskere. Beretningen gjorde et overbevisende indtryk på dem, og de betragter den som ægte. Der er ingen naturlig forklaring på observationen, og den eneste konklusion er den, at det var to UFO'er, der blev set.

Vidnet sagde han var farveblind, og han blev efter kontrol fundet at være blind for grønt.

British UFO Research Association, Halifax afd.
ISLE of WIGHT UFO-Investigation Society, okt. 68. /WOJ.

Uidentificerede fartøjer observeret fra Apollo 7

En oplysning af største vigtighed, og omhandlende Apollo 7, synes aldrig at have set dagens lys i Frankrig. Takket være sit tyske og schweiziske informationsnet fik G.E.O.C.N.I. (Organisation for udforskning af uidentificerede flyvende genstande) meddelelse om den meget hurtigt. Apollo 7's besætning skulle have haft en observation under sin jordomkredsning. Det lykkedes mig at få det bekræftet takket være samarbejde fra det schweiziske nyhedsbureau. I sit telex, fredag den 11. oktober 1968, kl. 22,15 meddelte det schweiziske nyhedsbureau følgende:

– „Da rumkapslen „Apollo 7" fløj over Australien, meddelte astronauten Cunningham at uidentificerede flyvende objekter passerede i nærheden af deres rumkapsel". (Citat slut)

Det schweiziske nyhedsbureau har denne oplysning fra det engelske nyhedsbureau „Reuter" fra Cap Kennedy. „Reuter"-meddelelsen blev sendt pr. telex kl. 20,20, blad 44, udlandsservice. Vi er således i besiddelse af alle nødvendige oplysninger til at bekræfte den autentiske sandfærdighed af de ovenfor nævnte kendsgerninger.

Mens den i sig selv er meget foruroligende, bliver denne oplevelse fra Apollo 7 det endnu mere, når vi kaster et blik på det store antal tid-

ligere observationer foretaget af U.S. astronauter, beskæftiget i NASA's rumprogram.

Gordon Cooper's tilfælde bør særligt understreges. Han synes kun vanskeligt at være kommet over sit chock, og denne astronaut bliver ikke mere sendt i kredsløb... Han så iøvrigt ikke syner, for den australske sporingsstation bekræftede Gordon Cooper's observation, da han vitterligt så en skinnende og grøn „tallerken".

Astronauterne James Mc Divitt, Michael Collins og John W. Young udgør også uigendrivelige vidner. Mc Divitt, husker vi, fotograferede et ovalt UFO efterfulgt af et spor. I forvejen havde Young og Collins allerede set to ukendte objekter. Australien ser ud til at være et interessecenter (hvorfor? – Spalterne?), for astronauten Collins havde meddelt en anden observation i nærheden af Australien under en „Gemini"-mission. Nøjagtig som Cunningham i „Apoll 7", er det over Australien, observationen fandt sted.

Rumcentret i Cape Kennedy er ikke særlig forbavset, og vi benytter lejligheden til at komme med en interessant erklæring, som vi har i vore GEOCNI arkiver. Den 27-2-1967, da han omtalte de fremtidige rumrejser mod Månen og planeterne, forudsagde doktor Kurt Debus, direktøren for rumcentret i Cape Kennedy, at mennesket ville finde „andre levende væsener" i det ydre rum. „Dette perspektiv kan ikke forkastes som en metafysisk spekulation. Det er en matematisk sikkerhed, betydelig større end de tidligere teorier, fremsatte af videnskabsmænd og filosoffer, hvis observationer og opdagelser har muliggjort vore aktiviteter idag". (Citat slut). Offentligheden ved således, hvad det drejer sig om; og det har de „indviede" forresten vidst i mere end tyve år... Især efter at Pentagon's opfindsomhed er begyndt at blive udtømt, og befolkningen er blevet træt af en tvivlsom humor..

Man kunne tilføje vidnesbyrd fra andre kosmonauter til denne allerede enestående opgørelse.

Man kan allerede spørge sig selv, om der ikke venter de mænd, som sætter deres ben mellem Månens kratere, en overraskelse.

Efter fotokopi af tekst tilhørende Francis SCHAEFER, GEOCNI, og redigeret 19. november 1968.

/Guy Markus

Observationer i Newsfield, New York, på retur

I henhold til opplysninger mottatt ved APRG, har UFO-virksomheden gått noe ned i Newfield, New York området. For noen uker siden ble observasjoner rapportert i samme hektiske tempo som i høsten 1967, nesten hver natt.

En mulig grunn for de fremmedes interesse for denne landsdel falt oss nylig i tankene. Det viser seg at Cornelluniversitetet, bare noen få miles fra Newfield, sender signaler ut i rummet i forsøk på å kontakte intelligente sivilisasjoner på andre planeter. Cornell har også verdens eneste elektron-synkrotron, en helt speciell utgave av en atomknuser. –

En UFO-publikasjon beskrev undersøkelsen vedr. Newfield-observasjonerne slik: „Vi hører, at medlemmer av Condonutvalget som undersøkte den sidste serie observasjoner ved Newfield, New York, ikke gjorde noe imponerende inntryk, og dette gjaldt både deres oppførsel og undersøkelsesmetoder.

Det hevdes, at de tilbragte den første kvelden i byen med at drikke på en ølstue og derpå foretok en ca. 4–5 timers skjødesløs undersøkelse. En kjendt sivil etterforsker uttalte at „det er klart, at de bare hadde ett formål, å bortforklare". Dr. Hyneks holdning og metoder vakte bare anerkjennelse".

APRG Reporter, mars 1968. /PLH

Forbløffende UFO-forestilling over Columbus, Ohio

Lensmannsbetjenter fra Franklin County, Ohio, journalister og borgere forøvrigt så en fantastisk UFO-demonstrasjon over Columbus, Ohio, omkring kl. 20,00 den 23. januar 1968. Lensmannsbetjentene Thomas Barker og Edward Durbin fra Prairie Township Police department gav slik forklaring:

Ved 20-tiden ble de sendt ut for å undersøke noen lys på himmelen etter at sheriffens kontor hadde mottatt 5 telefonopringninger. Da de kom frem til det oppgitte sted, så de to betjenter straks 2 lys. „De var runde", sa Barker, „det var

som å se inn i en lyskaster – noe av det klareste jeg har sett på himmelen".

„Det så ut som om de svevede omkring den høyde de vanlige flyruter bruker – fra 500 til 1000 m. Det ene lys holdt seg noe høyere enn det andre, og de holdt seg i denne posisjon ca. 30 sekunder", sa Barker. „Så skiftet de posisjon og svevede slik i 2 a 3 minutter". I løpet av det neste minutt, rapporterte betjentene, dykket den øverste av de to glødende, gultskinnende gjenstande ned til den andre, og de ble stående urørlige ved siden av hverandre. Betjentene stod i radioforbinnelse med sheriffens kontor og på dette tidspunkt hadde sheriffens radiooperatør telefonert til Lockburn Air Force Base's UFO-offiser.

Mens betjentene fortsatte med observeringen, forlot den ene gjenstanden den andre „så hurtig som en kule (projektil) i flukt" sa Barker, „og forsvandt ut av syne mens den andre forble ubevegelig".

Etter en del minutter kom det andre objektet tilbake og begge beveget seg i formasjon til et punkt over de 4 gamle landings-lysmastene ved Lockburn flyplass. Derpå senket begge fartøyene seg „til de nærmest berørte lysmastene", der de ble hengene i flere minutter.

„Derpå beveget de seg bort fra mastene", sa Barker, „og en av dem gikk mot sydøst, horisontalt med en svak stigningsvinkel. Den var komplett ute av syne på mindre enn 5 sekunder.

Mange beboere og politi-stationerne i Franklin og Grove Cityområdet kunne bevitne betjentenes historie, uttalte sheriffen. En reporter og en fotograf kom til området 15 minutter etter de første rapporter og fikk snart øye på en av gjenstandene i luften ca. 3 miles øst for Grove City. Den syntes flatklemt, svakt sirkulær i form og skinte med et glødende gulhvitt lys. Gjenstanden var omtrent på størrelse som et passasjerfly og var lydløst. Det var stillestående ca. 1 minut av gangen, beveget seg så noen miles så hurtigt så øyet nesten ikke kunde følge den, og svevde igjen ubevegelig. Reporteren og fotografen forsøkte å følge fartøyet på dets uregelmæssige flukt for å komme nær nok til å fotografere det, men ble hindret i dette da dette alltid tok snarveien.

Da de to hadde fulgt objektet ad landeveien rundt hele søndre Franklin County i omtrent en halv time, kom et annet fartøy tilsyne som svevde ved siden av det andre i kl. ett posisjon. Kl. 8,45 om kvelden viste to identiske fartøyer seg over nordparten av Columbus. De glødet sterkt og svevde like ved hverandre i adskillige minutter. På denne tid observertes flere fly, sannsynligvis på jakt etter objektene. De lyktes imidlertid tilsynelatende ikke å få kontakt med de skiveformede objekter. Umiddelbart før kl. 21 forsvandt alle objektene. Det paret som svevde nær det nordre Columbus syntes simpelthen å slukne som talglys. Paret syd for Columbus forsvandt østover, først langsomt, senere ble de borte i en ren farteksplosjon.

APRG Reporter, mars 1968. /PLH

Skrekkslagen lastbils-sjåfør ser fremmedartet fartøy lande

Carl Farlow trådte inn bremsene i panikk da lysene og radioen i hans lastebil plutselig falt ut. Han gispet av skrekk da en lysegrøn, skiveformet gjenstand feiet ned over ham og ble svevende over veien bare 15 meter borte. Idet han betraktet gjenstanden, altfor redd til å turde gå ut, senket den 4,5 m store skiven to „armer" ned på veien. Dette skjedde nær Fordingbridge, England. Omtrent 3 minutter senere trakk fartøyet „armene" tilbake, skjøt opp mot himmelen i fantastisk fart og i samme øyeblik var lysene og radioen på Farlows lastebil i orden igjen. Det britiske forsvarsministerium, som normalt latterliggjør eller ignorerer slike rapporter, sendte en etterforsker for å interviewe Farlow etter at dette hadde fått melding om hendelsen den 6. november 1967 fra det lokale politi.

Farlow sa senere: „Etterforskeren kom ca. 10 dager etter at jeg så den flygende gjenstanden. Han utspurgte meg i ca. 2 timer idet han atter og atter gjennemgikk detaljene. Jeg gav ham en skisse av objektet på hans oppfordring. Jeg har ikke hørt fra ministeriet siden".

En talsman for forsvarsministeriet, bekreftet i London at de hadde funnet rapporten fra politiet „tilstrækkelig interessant" til å sende en representant til Farlow.

„Representanten har avgitt rapport som er blitt studert", sa talsmannen. „Vi kan ikke gi noen forklaring på hvad mr. Farlow så, men hvad det enn var, hadde det intet med hærens eller luftvåpenets prøvning av nytt utstyr eller nye våpen å gjøre".

Farlow, 25 år gammel, kjørte et lass elektriske komfyrer fra hjembyen Madeley til Bournemouth, en strekning på 150 miles, da han så det

fremmedartede fartøy. Det var nesten midnatt da han kjørte en ensom strekning med skog i nærheten av Fordingbridge. Radioen begynte plutselig å sprake og etter et øyeblikk døde den ut. Det samme skjedde med lysene og Farlow som intet så, måtte bråbremse. Han sa: „Jeg satt et par sekunder og visste ikke hvad jek skulde gjøre. Plutselig så jeg en grønn lysboble på himmelen. Den kom med fantastisk hastighet inntil den stoppet 3 meter over veien ca. 15 meter borte. Den var skiveformet og toppen glødet i den vakreste grønne farge jeg noensinde har sett. Den hadde ett hvitt fremspring som minnet om et understell og jeg kunde høre et høy(frekven)t hvin fra den. Jeg bare satt og så på det, skrekkslagen, ute av stand til å bevege meg".

Mens han stirret, ble en liten mørkegrå boks senket ned fra understellet. To armer ble senket ned fra boksen og ble satt i en feiende bevegelse over veien. „Det var som om objektet støvsuget veien, idet det drog til seg støv og blad, som om det ville ta dette med for nærmere undersøkelse" sa Farlow. Videre husket Farlow, at også en rett, kort stav ble senket fra understellet, men denne berørte ikke bakken. Mens armene sopte over veien, så Farlow lysene fra et annet kjøretøy som nærmet seg fra den motsatte retning. Da dette kom nærmere, ble lysene plutselig slukket og Farlow hørte at dekkene hvinte idet føreren bremset hårdt. Så fulgte en skrapende lyd som om kjøretøyet braste inn i buskene langs veien.

Ved lyset fra gjenstanden som stadig svevet over veien, så Farlow atkjøretøyet var en hvit Jaguar med en person i forsetet. Et minutt senere – og 3 minutter etter at Farlow hadde oppdaget gjenstanden, trakk denne armene og staven tilbake og skjøt opp med en fantastisk fart uten tilsynelatende å øke lydintensiteten. „I samme øyeblikk fikk både min bil og Jaguaren lyset igjen, og min radio våknet til liv igjen", sa Farlow. „Jeg satt der videre i ca. et halvt minut med skrekkens kaldsvette over hele kroppen, så gikk jeg ut og over til Jaguaren. Føreren, en skallet mann på ca. 50 år, var hvit som et laken. Han stirret på meg og utbrøt: „Gode Gud, hva var det?" Handene på rattet skalv". Farlow kunde ikke gi noen forklaring og ba mannen vente til han fikk tilkaldt politiet. Mannen ropte imidlertid: „Ingen vil tro en historie som denne!" og kjørte avsted. Farlow gikk til en telefonboks og tilkaldte politiet i Winchester, noen få kilometer borte. En patruljevogn med konstablene Roy Nineham og Jeffrey Paulley kom noen minutter senere.

„Farlow var meget skremt – han hadde sannsynligvis sett noe virkelig og ikke diktet opp historien", sa konstabel Nineham senere. De to politimenn sendte øyeblikkelig full rapport til Forsvarsdepartementet, idet de var sikre på, at Farlow virkelig hadde sett noe. Ingen merker ble funnet på veien der Farlow hadde sett objektet.

APRG Reporter, mars 1968. /PLH

Cigar-formet objekt over Belmont i Australien

Fru Ann Robinson, som tidligere har været sekretær i Newcastle UFOIC, var kun ét af de mange vidner, der rapporterede om et fremmed objekt set på himlen i Newcastle området.

Det var en klar solrig morgen den 25. aug. 1968, og børnene legede i haven. Pludselig kom børnene stærkt urolige over og kaldte på fru Robinson, for at hun skulle komme ud og se noget højt oppe på himlen. Det de så var et cigar-formet objekt, som kom fra nord og bevægede sig mod havet. Det lignede en stor haletudse. Det synede halvgennemsigtigt og lignede et enormt neonrør, og skinnede klart fra centret og ud i dets hele længde. Det må have været af kollosal størrelse, for i udstrakt arm var det omkring 5 cm stort, og da man havde fået kikkerten bragt ud og fik betragtet objektet igennem denne, syntes det så stort som en „affalds-spand" – (rubbish tin")?

UFO'et forsvandt gradvist eftersom afstanden blev større.

UFOIC Newsletter no. 21, 1968. /WW

Ukendt metal fundet i Columbia Er det resterne af et nedstyrtet UFO?

I Llanos, den østlige del af Columbia, eksploderede et flyvende objekt den 12. februar 1968, med tre øredøvende eksplosioner. Indfødte fortalte, at et mærkeligt metalskinnende tallerkenformet objekt var blevet observeret, idet det styrtede ned, få sekunder før eksplosionen. Et eftersøgningshold, der blev sendt til stedet, opdagede et eksplosionskrater og fragmenter af metal. Et stort stykke, 3 meter i diameter, blev den 20. sendt til Bogota. Dette stykke metal vejede 57 kg og alle bestræbelser på at slå metallet i styk-

ker af transportmæssige grunde, var forgæves. Det var meget hårdt, særdeles glat og fremviste farvenuancer i grønt og orange – sandsynligvis på grund af luftens gnidningsmodstand og høj temperatur. Samme stykke indeholdt tillige små furer, som muligvis er en følge af varme eller af eksplosionen. Intet værktøj var i stand til at frembringe den mindste ridse i metallet.

En anden mærkelig egenskab var, at metallet ved et slag med hånden eller en anden genstand gav en lyd fra sig som fra en klokke, men denne syntes at blive forstærket adskillige gange. Det væsentligste stykke, der blev bragt til Bogota (57 kg) var omkring 18 fod (ca. 5,50 m) på det længste sted ... metallet, der blev fundet ved Pitipui, 6 timer fra Urucue City, siges at være formet som en stænkeskærm på en bil. Der var intet vedhæng til metallet, som måske kunne henføres til en del af et fremdrivningssystem.

Videnskabsmænd fra mange lande ankom for at undersøge objektet. Amerikanske specialister har erklæret, at metallet ikke er en del af en satellit, og det synes heller ikke at stamme fra en meteor. De lokale indbyggere, som er meget opskræmte og overtroiske, har nu indrømmet, at „flyvende kugler“ hyppigt er blevet observeret i området. Således var også et objekt, omtrent 12 meter langt og 6 meter bredt, styrtet ned i området 18 mdr. tidligere, og resterne sendt til undersøgelse i Bogota.

Kilder: Die Andere Welt, The A.P.R.O. Bulletin, marts-april 1968.
Saucer Scoop, dec. 1968. /PK.

Det begivenhedsrige efterår 1967

Selv loven lange arm kan ikke nå disse UFO'er.

Den stadig brugte undskyldning, at UFO'erne kun er aktuelle i „agurketiden“ er blevet ubrugelig for fremtiden. Det har de sidste hændelser sørget for. Jo mere man studerer de mange troværdige rapporter, des mere utydeligt bliver billedet. Tag f. eks. tilfældet med „ildkorset“ i England. Det blev først set i de tidlige morgentimer tirsdag den 24. oktober at to politibetjente i en patruljevogn. En talsmand for Devon- og Cronwall-politiet sagde: „Betjentene beskrev det som meget stort og klart, formet som et kors“. Straks efter den første observation rapporterede betjentene, at de så objektet igen. Denne gang havde et andet lignende objekt sluttet sig til det. De to observatører, politibetjentene Roger Willey og Clifford Waycott, sad i en patruljevogn omkring kl. 4 om morgenen, da de først så det korsformede objekt på vejen fra Holsworthy til Hatherleigh i Devon. De rapporterede deres observation kl. 04,16, og kl. 04,23 meddelte de, at det kom igen sammen med det andet objekt. Til sidst forsvandt objekterne kl. 04,58, næsten en time efter den første observation. Det nærmeste de kom til objektet var ca. 40 yards, og det fulgte en kurs lige over den vej, de kørte på. Alt imens de holdt øje med UFO'erne, kørte de omkring 10 til 12 miles, (16–19 km) undertiden med en fart af 80 mph. (ca. 130 km/t.) på Devons snoede veje. Objektet syntes at stoppe på en mark, og de standsede og stod ud – men det var forsvundet.

Betjent Willey er stationeret i Okehampton og Waycott i det nærliggende Winkleigh; begge er familiefædre i trediverne. Nattehimlen over det centrale Devon var SKYET.

Det er interessant at bemærke, at da Inspector Harding, presse-officeren ved Okehampton politistation, kom hjem fra et kort besøg i Plymouth eftermiddagen efter observationen, antog han straks, at objektet kunne have været Venus. Inspector Harding indrømmede, at han også selv havde set et eller andet omkring to uger tidligere, men også her brugte han Venus-forklaringen. (Er vore tapre politibetjente virkelig så naive, at de risikerer at brække halsen, for at jage planeten Venus med en fart af 80 mph.? spacelink's red.).

Tidligt onsdag morgen (den 25.) havde ildkorset flyttet sig til forskellige dele af East Sussex, hvor ikke mindre end 11 politibetjente afgav detaljerede rapporter. Torsdag morgen blev det samme objekt set af betjente i North Devon og af en amatørastronom, Peter Baker, i Hastings. Dette gav sagen en ny vending for Det Kongelige Observatorium i Herstmonceux, da Mr. Baker, ansat som kontorist på et hospital, var en anerkendt observatør, som så UFO'et på „denne side af skyerne“.

Venus-forklaringen er bestemt ikke brugbar

overfor det, som to andre politibetjente så. De kaldte deres hovedkvarter i Kidlington, Oxfordshire, over radioen kl. 07,50 den samme onsdag: „Vi har fået øje på to mærkelige, uidentificerede objekter". Betjentene, som patruljerede på vejen fra Spelbury til Chipping Norton, rapporterede „to meget mørke, ovale objekter, ca. 50 ft. (15m) i diameter, i en højde af 500 til 600 ft. (150–180 m) der bevægede sig mod nord". Himlen var også overskyet på det tidspunkt.

Jo mere nordligt vi går, des vanskeligere bliver det at bortforklare de pålidelige rapporter.

Den næste kommer fra Bacup, Lancashire. Klokken var 4 om morgenen, og politibetjent Brian Earnshaw's opmærksomhed blev vakt af en mærkelig knækkende lyd, som kom fra politistationens kortbølgesender. Han gik derfor ud for at undersøge radioantennen, og blev vidne til en nærobservation af et cigarformet UFO, som svævede 250 ft. (ca. 75 m) over politistationen. Hans rapport til hovedkvarteret siger: „Det var ca. 50 ft. (15 m) langt og 10 ft. (3 m) i diameter. Der var koøjer langs siderne, men ingen synlige tegn på fremdrift. Fartøjet syntes at være af metal og udsendte et klart skær. Der kom en svag snurrende lyd fra det". To andre politibetjente bekræftede også, at de havde observeret det samme objekt i flere minutter.

Fredag den 27. oktober rapporterede seks politibetjente fra Glossop i Derbyshire yderligere en UFO-observation. Det svævede i tre kvarter, sagde de, først svingende fra side til side, så op og ned. Cheshire politi-hovedkvarter sendte en patruljevogn ud for at kontrollere rapporten, og meddelte det derefter til Forsvarsministeriet, da identiske rapporter begyndte at indløbe flere steder fra. En skotsk kystvagt rapporterede til Det Kongelige Observatorium i Edinburgh, at han havde set et „sølv-vognhjul" i Wigtownshire.

Søndag den 29. oktober så politibetjent John Whitcombe og hans familie et objekt „glødende med skarpt, hvidt lys", mens de var på udflugt nær Cosham, Hampshire. En anden rapport om den samme observation siger, at Southampton-politibetjent John Whitcombe så det, mens han kørte gennem Portsmouth med sin familie. „Det lignede en rugby-bold eller en tyk tallerken, så klar, at jeg måtte beskytte mine øjne".

I Lancing, Sussex, rapporterede tre politibetjente at have set en „sølv-prik, som bevægede sig hurtigt mod nord-øst. Betjent Michael Sands og to kolleger var ved vagtskiftet, da de kl. 5,20 om morgenen fik øje på objektet, der bevægede sig hurtigt over himlen. Eks-politibetjent Fred Smith, 60 år, fra Grindstead Lane, Lancing, beskrev objektet som „et klart lys, formet som et Lorraine-kors, der strøg hen over himlen."

Rapporter dukkede stadig op i den nationale presse, da Spacelink skulle gå i trykken. SUNDAY TELEGRAPH 19.-11.-67: To politibetjente rapporterer at have set et uidentificeret flyvende objekt „flyvende med stor hastighed mod jorden" i Essex. Det var synligt i 20 minutter. THE SUN 27.-11.-67: Patruljerende betjente rapporterede i nat et klart, cigarformet objekt, der fløj over Worthing, Sussex.

Det er unødvendigt at sige, at autoriteterne ikke lod tingene svæve i luften, men at de endelig fremkom med et alternativ til den overanstrengte Venus-forklaring. Den 27. oktober foreslog sognepræsten fra Stourton Chaundle, nær Sherbourne, Dorset, at de mystiske objekter kunne være et amerikansk tank-fly i tæt formation med andre maskiner, mens de indtog brændstof, da de behøvede en masse lys om natten. Sognepræsten, den velærværdige Lawrence Inge, 62 år, har set efter satellitter fra præstegårdshaven i fire år på „The International Committee on Space Research's vegne. Bureaukratismen greb efter dette halmstrå og nogle aviser havde til overskrift: UFO MYSTERIET LØST.

Men var det løst?

Et eftersyn af U.S. Air Force's flyvetabeller viste, at brændstof-påfyldning kun kunne ligge til grund for nogle af ugens tredive observationer. (Et meget forsigtigt skøn). En talsmand for US-luftvåbnet bekræftede: „Vi havde natmanøvrer tirsdag og onsdag i Skotland og de kan ikke være blevet observeret af politiet i England". Faktisk var der en bemærkelsesværdig mangel på rapporter fra Skotland i denne periode.

Observationerne udstrakte sig over hele England og Irland. Betydelig aktivitet blev meddelt fra Wales, men det blev ikke nævnt i den landsdækkende presse, skønt det walisiske fjernsyn udsendte special-programmer om dette emne. Tre personer fra Belfast, deriblandt to skolelærere, så mystiske trekantede objekter med blinkende lys flyve hen over sig ca. 500 ft. (150 m) oppe, den 25. oktober. Politiet i Anderstown, Irland, fór til Falls Park efter en rapport om et mærkeligt flyvende objekt, som landede dér den 26. Men en talsmand sagde: „Vor undersøgelse gav intet resultat". Mange andre UFO'er blev rapporteret i Irland, men vi har kun få detaljer.

Den tilsyneladende koncentration af rapporter fra politibetjente i dette sammendrag er tilsigtet, da vidneudsagn fra lovens håndhævere ved enhver domstol normalt akcepteres uden videre.

Det er blevet foreslået i breve til pressen, at

politibetjente skulle have kameraer på sig. Hvis dette havde været tilfældet, ville eksistensen af mærkelige fartøjer på vor himmel have været dokumenteret. Men det er ikke vort politis job at løse UFO-mysteriet – der er særlige organisationer til dette specielle formål. Hvis den førende (org.) havde været bedre organiseret og udrustet, kunne vi let have fået det længe ventede gennembrud. Blot nogle få observationsposter med et minimum af videnskabeligt registrerings-udstyr spredt rundt i Sydengland i to eller tre nætter, mens observationerne var på deres højeste, ville have afgivet tilstrækkeligt konkret bevismateriale til at holde en skare af professorer beskæftiget i lang tid.

Edgar Hatvany.
Spacelink, dec. 1967. /BK.

Magasin „Ile de France“ nr. 324, tirsdag den 25. juli 1967.
Af hr. Ch. Marbach.
Frankrig: Wissous (Essonne) – syd for Paris, onsdag den 19. juli 1967 kl. 12,30.
(I henhold til andre artikler).

Flyvende tallerkener på himlen over Essonne?

Lysende syn ved Wissous

En indbygger i Wissous havde fornylig en højst mærkværdig oplevelse. Klokken var 12,30 forleden dag, da hr. L. M. . . ., en atletisk, 40-årig sælger, besluttede at foretage et „ejerefter-syn“ af sin have, som ligger tæt op til kirkegården. Han havde næppe skubbet lågen op, før han foran sig så et grønligt, meget klart lysskær, som kom fra et skur, der var bygget for enden af haven.

Hr. L. M. var ikke særlig overrasket. Uden tvivl var det den gamle soldat fra Leclerc-divisionen, som var ansat til at passe frugttræerne, der puslede rundt. I hvert fald ville han ikke spilde tid på at finde ud af det. Med sin sædvanlige, besindige fart, vendte han sig mod skuret.

Pludselig eksploderede et grønligt blus af usædvanlig styrke foran ham, mens en mærkelig kraft bogstavelig talt kastede ham til jorden. Fuldstændig lammet, og dog ved bevidsthed, så hr. L. M. derefter to sølvagtige, utydelige skikkelser dukke op, sætte over muren og forsvinde ind i haven ved siden af.

Da han fik noget af sin styrke tilbage, gik sælgeren hen til muren og videre ind i den anden indhegning. Der var intet spor af deres passage, ejheller af en stige. Men der, nogle få yards borte, var der to furer, der mødtes, så de dannede et V.

Stærkt rystet (og hvem ville ikke være det) gik hr. L. M. til sin læge, som var fuldstændig ude af stand til at stille en diagnose. Da han blev kontrolleret med en geiger-tæller nogle få timer senere, fik hr. L. M. at vide, at han havde fået en betydelig dosis bestråling – men en bestråling, som ikke viste nogen lighed med de signaler, (udslag på geiger-tælleren) der udsendes ved en atom-sprængning.

Endnu i dag søger sælgeren fra Wissous efter en forklaring, men hidtil uden succes. Ét er sikkert, der kan her ikke være tale om en hallucination.

British UFO Research Association.
Isle of Wight Unidentified Flying Object Investigation Society.
August 1968. /BK.

Mærkelig episode i Washington

Et af APRO's Washington-medlemmer gengiver følgende meddelelse om en hændelse, der fandt sted i omegnen af Selah, Washington, mellem den 28. april og 6. maj:

En kvinde, som ejer en frugtplantage på flere hundrede acres i Selah-Yakima området og som bor andetsteds undtagen i sprøjtetiden, afgav til et APRO-medlem følgende information, som vedrører medlemmer af hendes sprøjte-mandskab. Ifølge meddelelsen havde mange fra holdet set mærkelige objekter i luften i otte dage. Disse bestod af rødlige og gullige lys, som bevægede sig langsomt eller svævede nær ved frugtplantagen. Ved én lejlighed så man et meget stort objekt, som udlod fem mindre objekter, og de mindre

objekter fløj op i luften og forsvandt i forskellige retninger med meget høj hastighed.

Samme aften som det store objekt blev set, var en 16-årig arbejder fra et af holdene i bil på vej til en anden del af frugtplantagen. Han var netop på vej til arbejde og havde ikke hørt om observationen, som havde fundet sted tidligere. Da han kørte gennem et skovklædt område, blev hans opmærksomhed henledt på et lys ude til venstre. Han standsede vognen for bedre at kunne se og blev forbavset over at se tre „væsener" dukke frem mellem træerne. Han bedømte afstanden fra væsenerne til ham selv til omkring 600 fod, (ca. 180 m) og de kom henimod ham. Efterhånden som de kom nærmere, blev han klar over, at de var meget små – 4 fod (120 cm) eller mindre. Han beskrev dem som klædt i orangefarvet tøj af en skinnende vævning. Han sagde, de forekom menneskelignende og han husker at have set, hvad han mente var ører, men de andre ansigtstræk var utydelige. De havde intet hår eller andet, der dækkede hovederne. Drengen var meget skræmt og spekulerede på, hvorfor de nærmede sig, og hvad de havde i sinde. Der begyndte at gå panik i ham, og da han ikke kunne finde på andet, tudede han med bilhornet så højt og så længe han kunne. På dette tidspunkt dukkede to lignende væsener på samme størrelse op fra højre side af vejen og kom henimod vognen.

I dette kritiske øjeblik hørte en anden ung mand, også et medlem af sprøjte-holdet, lyden af bilhornet og løb hen ad vejen for at undersøge, hvad der var på færde. Han nåede den andens vogn, åbnede døren og fandt den unge mand bogstavelig talt på samenbruddets rand. Han troede bilens indehaver var døende, for han svarede ikke og syntes næsten bevidstløs.

Efter at være kommet til sig selv, blev sagens hovedperson bragt tilbage til ranchen, og han fortalte, at væsenerne var kommet så nær som 25 fod (7–8 m) fra vognen, da de pludselig vendte om og gik tilbage mod venstre, hvor de forsvandt mellem træerne. De „svævede" ikke, som det er rapporteret i nogle landings-tilfælde, de løb heller ikke – de gik bare. Det var netop da de gik bort, at den anden unge mand kom løbende hen til bilen. Redningsmanden ræsonnerede, at han ikke så „mændene", fordi han koncentrerede sig om vognen med det tudende horn. Og da han nåede vognen, var han mere optaget af passageren end af noget som helst andet.

Morgenen efter denne episode gik damen, som ejer plantagen, sammen med de to drenge til området, hvor væsenerne blev set. På det sted, hvor de vendte om, var der udspændt et hegn (et masket „hønsenet") tværs over området. På dette sted og rundt omkring det var der seks aftryk i jorden; de lignede fodaftryk, men var 8" (20,3 cm) lange, havde en smal hæl, ingen vrist (svang?) og en „pagaj-formet" fod. Der var også et område, som syntes at have været gravet op. Kvinden prøvede på at få en eller anden fra den lokale high school til at komme og tage en afstøbning af aftrykkene, men der kom ingen.

I løbet af de otte dage, hvor der blev set så mange fænomener, observeredes også et altomfattende blåt lys, som pludselig kunne oplyse et stort område på flere acres og lige så pludselig forsvinde. De, som rapporterede dette fænomen, sagde at det var så klart, at de kunne se hver en lille gren og hver en detalje i landskabet. Intet blev set på himlen eller på jorden, som kunne forklare dette lys.

Intet af det foregående blev rapporteret til myndighederne, da den omtalte dame er meget imod den påfølgende publicity og føler sig ansvarlig for den unge mand. Hun føler, hun har ansvaret for en ung mand, som mistede sit job, da hun rapporterede en UFO-hændelse engang i midten af 1950-erne og denne unge mand bogstavelig talt blev spottet ud af landet.

En undersøgelse er iværksat, og yderligere detaljer vil blive meddelt.

The A.P.R.O. Bulletin, maj-juni 1968. /BK.

– – –

KOMMENTAR:

Her har vi atter en af disse rapporter om „små mænd", vi så ofte er stødt på, især i de senere år. Dog kan jeg i denne sammenhæng nævne, at den første UFOnaut-rapport, efter udtrykket „flyvende tallerkener" første gang blev taget i brug, også beskrev små mænd. En italiensk kunstmaler påstod, at han den 14. august 1947 (ikke engang 2 måneder efter Kenneth Arnold's observation) iagttog et UFO og to små væsener nær Carnia i Italien. Denne rapport, foruden flere andre, omtales mere udførligt i den nye „UFO-ORIENTERING". – De skinnende dragter, som den unge mand hér omtaler, genfinder vi i en lang række andre rapporter. Det må bemærkes, at de små mænd ofte, som hér, ses „løsrevet" fra UFO'er. En engelsk UFOlog har derfor ment, at de ikke nødvendigvis er UFOnauter, men måske kan være fænomener à la nisser og skovtrolde. Omvendt kan man spørge, om fortidens „nisser og trolde" ikke i visse tilfælde kan have været UFOnauter? I sandhed en kættersk tanke –

men, folkeeventyr, der kan være til støtte for denne „strøtanke“ modtages gerne til grumme kritisk gennemsyn af undertegnede.

Iver O. Kjems.

Rapport om observationer,

Boulder, maj 1968

Af Lee Trenholm.

Lørdag aften, den 25. maj, oplevede Boulder, Colorado, kraftige regnbyger med opklaring ind imellem. Det var en aften med mange promenadekoncerter og festligheder i anledning af studieårets afslutning for universitets- og high school studenter. Mrs. Dorothy Conner, 29 år, havde kørt sin 17-årige bror og hans pige til en promenadekoncert i Harvest House hotellet ved 28. gade og Arapahoe ,og ventede på dem i sin vogn på parkeringspladsen, vendt i sydlig retning. Hun havde sin 4-årige datter, Shawn, med sig, en opvakt kinesisk pige, som hun og hendes mand havde adopteret. Sergent Conner er for tiden stationeret i Vietnam. Mrs. Conner var fordybet i et blad, mens Shawn legede med sin dukke og lyttede til dansemusikken fra hotellet. Shawn sagde til sin mor, at der var en stor måne på himlen (Månen var den aften gået ned kl. 19,05). Mrs. Conner reagerede ikke, før Shawn fortalte, at månen var begyndt at danse op og ned. Overbevist om, at det var en flyvemaskine, så hun op og opdagede et strålende, hvidt objekt i øst over Harvest House. Det svævede i nogle få sekunder og fór derefter af sted med stor hastighed i nordlig retning, idet det foretog to firkantede manøvrer på himlen. I hvert hjørne af firkanterne standsede det et øjeblik. Mrs. Conner noterede sig, at klokken var 23,05, og stod ud af vognen for bedre at se objektet. Det skarpe lys gjorde ondt i hendes øjne, og hun måtte flere gange se væk. Hun beskrev det som mindst lige så stort som et 50-cents stykke i en arms længde; det lignede to tallerkener lagt sammen kant mod kant, med et mørkere bånd langs kanten, måske en fod bredt. Også det lyste klart, men ikke så klart som resten af objektet. Hun beskrev farven som meget hvid, hundrede gange klarere end landingslysene på en jet, ligesom Solens lys uden gule toner. Det var skarpt afgrænset, uden korona, og det oplyste ikke skyerne ovenover. Hun kunne ingen støj høre fra det, men der kom en hel del støj fra dansen på hotellet. Efter at have fuldendt den anden firkantede bevægelse, foretog objektet en halvcirkelformet bevægelse opad, svævede i ca. 30 sek. og fór derefter af sted mod nord i en vinkel på 45 grader. På intet tidspunkt skiftede farvens intensitet, og Mrs. Conner betragtede det, indtil det var en lille plet på himlen. Hun så igen på klokken, og den var da 23,12; observationen havde varet i 7 minutter. Een meget usædvanlig effekt ved dette objekt var, at da det bevægede sig sidelæns, efterlod det et spor af strålende, skarpt afgrænset lys, tilspidset i enden, to gange objektets længde og en halv gang dets bredde. Da objektet standsede, „indhentede“ lyset det og smeltede sammen med det. Da det manøvrerede opad, var sporet ligeså bredt som objektet, men opførte sig på samme måde. Hun sammenligner det med spildt kviksølv, som man prøver på at tørre op. Mrs. Conner kørte til politistationen og rapporterede observationen. Hun regnede med, at da hun først så objektet, var det måske 2 til 3 miles borte i østlig retning.

Ved at gå alle forretninger igennem i den retning, traf vi Mr. Walt Sneddon, som arbejder på billetkontoret til Motorena Drive-In bio, 2½ miles øst for Harvest House. Denne biograf ligger på vejen lige overfor Public Service Company og søen. Mr. Sneddon og Dianne Aldrich, en anden funktionær, er usikre på tidspunktet, men efter kl. 21,30 den aften observerede de et objekt til venstre for og nedenunder toppen af en af skorstenene på Public Service Co. Det var formet som en amr. fodbold, der stod på højkant, eller to tallerkener, rand mod rand uden synlige mærker; farven var svagt gul i sammenligning med neonlysene på billetkontoret. Objektet var skarpt afgrænset, på størrelse med en ti-cent i en arms længde. De havde ret travlt, og Mr. Sneddon så det ikke bevæge sig; han kom til det resultat, at det måtte være en måneformørkelse!

Ved samarbejde med vort udmærkede politi og takket være en notits i avisen, modtog jeg en opringning fra Miss Jean McCarron, 21 år og retssekretær, som var i en anden drive-in bio den aften med sine forældre, ca. 3 miles nord for Motorena. Hun er ikke sikker på tidspunktet, men hun bemærkede et stjerneskud NØ for lærredet, og så i den retning i en vinkel på omkring 45 grader, da hun opdagede et hvidt objekt på størrelse med en tennisbold holdt ud i en arms læng-

de, rundt med „takkede“ kanter ligesom en stjerne. Det var af en ensartet farve og befandt sig til højre for og over lærredet. Objektet bevægede sig nedad, derefter til venstre (mod nord), op, til venstre, ned o.s.v., idet det foretog langsomme, stødvise bevægelser i et kvadratlignende mønster – lige linier og drejninger i rette vinkler. Observationen varede i 5 minutter.

Mellem kl. 21,30 og 22,00 samme aften kom Mr. Frank Heffentrager ud af sin lejlighed en mile syd for Harvest House og så, hvad han først troede var et stjerneskud, der gik mod nord, ca.60 grader over horisonten. Mr. Heffentrager er 29 år gammel og ansat i ESSA, hvor han arbejder i afdelingen for kommunikation og forudsigelse af begivenheder på Solen. Stjerneskuddet var ualmindeligt, fordi det var så stort, i det mindste som en ti-cent holdt i en arms længde eller mere, og overordentlig klart gult; det efterlod intet spor, var helt lydløst og bevægede sig i en temmelig lige linie. Han anslog farten til tusinder af miles i timen.

Der var ingen udstråling af lys og objektet var rundt. Han regner med det blev sløret, da det nærmede sig bjergene, og tabte lysstyrken på grund af afstanden. Denne observation varede kun nogle få sekunder.

Den følgende aften, søndag den 26. maj, kørte Allen Wilbur, 18 år, og Dale Nelson, 16 år, vestpå ad Chase Court omkring kl. 19,30, da Allen, som sad ved siden af førersædet, mod vest over NCAR opdagede et sølv-hvidt, ovalt objekt, lidt mindre end en ært i en arms længde; det bevægede sig hurtigt frem og tilbage fra nord til syd bag bjergtinderne. Mr. Wilbur er ved at uddanne sig til pilot, og han føler sig sikker på, at dette ikke på nogen måde kunne have været en flyvemaskine på grund af den høje hastighed og direkte frem- og tilbage-manøvrering. De standsede bilen, og han stod ud for at se på det. Det var stadig lyst, men han sagde, at objektet havde en glans, som han ikke mente kunne være reflekteret sollys. Miss Nelson, som ikke så objektet så længe, beskrev det som et sølvagtigt, metallisk objekt på størrelse med et femeller ti-centsstykke i en arms længde, og hun mente, det var foran bjergene. De så det flyve ind i en sky, gå igennem den og derefter fare afsted mod VNV med en utrolig hastighed, indtil det var ude af syne bag bjergene.

Mr. Harold Cambridge, 57 år og ansat ved vandrensningsanlægget i bjergene 3 miles vest for Boulder, opholdt sig to aftener senere, tirsdag den 28. maj, udenfor virksomheden mellem kl. 22 og 23 og så mod øst, da han opdagede et stort, klart, gulligt-hvidt lys, som først blinkede og som syntes at være over Boulder, 50 til 60 grader over horisonten. Det forekom ham at være 6" (15,2 cm) stort i en arms længde, mindst 3 til 4 gange større end landingslysene på et fly. Det kom fra syd, stoppede så op, cirklede langsomt rundt og udsendte slet ingen støj. Til sidst fløj objektet ret NV uden at forandre fart eller farve. Han holdt øje med det på grund af dets størrelse og skarpt afgrænsede form, og han føler sig sikker på, at det på ingen måde kunne have været en flyvemaskine. Han rapporterede det til politiet den følgende morgen.

The APRO Bulletin, maj-juni 68. JBK.

— Hendes forkærlighed for „flyvende tallerkener“ er nu en temmelig kostbar mani!

Hvorfor skal vi have tilstrækkelig hukommelse til at huske til den mindste detaille, hvad der er hændt os, og ikke have nok til at huske, hvor mange gange vi har fortalt det til den samme person.

La Rochefoucauld.

Piloter ser UFO'er...

Brazilien: UFO følger efter militær-fly

Porto Alegre (ANSA)
El Mundo, 23.-3.-1967.

Fjorten personer, som var ombord i et braziliansk militær-fly og fire besætningsmedlemmer i en maskine fra luftfoto-tjenesten Cruzeiro do Sul, berettede, at de i går havde set et mærkeligt objekt, som fulgte efter militær-maskinen fra den fløj ind i Rio Grande do Sul området, til det øjeblik, den landede på Gravatal flyvepladsen i nærheden af Porto Alegre.

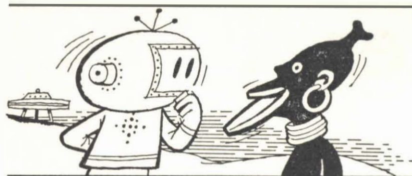
Advaret om fænomenet fik kontroltårnet på flyvepladsen oprettet kontakt med Cruzeiro do Sul-maskinen, som var på vej tilbage fra Montevideo, og bad kaptajnen nærme sig det besynderlige objekt for at identificere det. Da han prøvede på dette, fløj UFO'et hurtigt bort i den modsatte retning og forsvandt på mindre end 20 sekunder. Passagererne i militærmaskinen, ført af kaptajnerne Puget og Spery, fortalte, at det mærkelige objekt var lysende, rødligt af farve, og det cirklede rundt om militærflyet, men hele tiden i så stor en afstand, at fotografering forhindredes. Omtrent det samme hændte, da Cruzeiro do Sul-flyet forsøgte at nærme sig.

Isle of Wight UFO-Investigation Society, juni 1968. /BK.

Mexico: Trafikflyver nær styrt

Den 11. februar, 1968, undgik en trafikflyver fra Guatemala, ført af Col. Alfredo Castaneta, knebent et sammenstød med en „flyvende tallerken" over Oaxaca. Både piloten og hans medpilot, Kapt. Corlos Samayoa, begge veteraner i erhvervsmæssig flyvning, fortalte at objektet, set fra cockpitet, fløj med en enorm fart henimod maskinen og passerede denne i en afstand af 66 fod (ca. 20 m). Farven var sølvagtig, objektet omkring 33 fod i diameter, og på toppen var der en slags rød kugle. Stewardessen og adskillige passagerer så ligeledes „tallerkenen" i ca. ti sekunder. Lufthavnen i Mexico City udelukkede muligheden for, at enten en ballon eller anden form for konventionelt luftfartøj kan have været involveret.

Kilde: UFOIC Newsletter, dec. 68. /P.K.

RAPPORT HJØRNET

Skandinaviske observationer

Der er indkommet 16 rapporter, og det vil sige, at vi på nuværende tidspunkt er oppe på i alt 96 rapporter for 1968. Fordelingen fremgår af nedenstående skema.

Datooversigt for 1968's observationer

Måned	*Datoer*	*I alt*
Jan.	9, 11, 25, 26, 26, 28, 28	7
Feb.	4, 10, 19, 21, 28	5
Marts	3, 3, 12, 14, 14, 15?, 24	7
April	4, 11, 17, 17, 17, 19, 27	7
Maj	15, 15, 19, 25	4
Juni	5, 5, 5, 9, 15?, 29	6
Juli	4, 10, 10, 12, 14, 21, 21, 21, 23, 25 27, 27, 28, 28	14
Aug.	3, 4, 4, 4, 7, 7, 7, 9, 10, 15, 15, 21, 26, 26, 27	15
Sept.	12, 13, 15, 18, 21, 25	6
Okt.	1, 1, 4, 7, 13, 14, 16, 20, 24, 30	10
Nov.	2, 13, 13, 13, 29, 30?	6
Dec.	2, 11, 12, 12, 14, 14, 20, 20, 20... ...	9
	Total	96

Ganske naturligt har der været flest observationer i juli og august, hvor vi havde det eventyrligt dejlige sommervejr. I øvrigt må man sige, at aktiviteten synes grupperet på få dage indenfor hver måned. Dette kan skyldes observationsforhold, men det kan selvfølgelig også skyldes, at der netop har været aktivitet i området i de dage.

Lavtgående objekt ved Valnes

En fisker ved navn Harald Nordvik var ude for en spændende oplevelse den 2. december sidste år. Han kom tidligt om morgenen sejlende i sin 15 fods jolle, der er forsynet med en 30 HK påhængsmotor og er i stand til at skyde en fart af 25 knob eller godt 45 km/t. Ruten han fulgte gik fra Saltstraumen gennem Strömmen til Valnes. Vejret var trist med dis og regn. Det var overskyet og naturligvis helt mørkt. Da han passerede forbi nogle små skær, fik han øje på nogle små lysglimt på skærene, der lå omkring 100 meter fra hans sejlrute. Hans første tanke var, at lysene stammede fra folk, der var strandet med en båd, og han ændrede straks kurs for at se nærmere på sagen.

Stor var hans forbavselse, da et stort, svagtlysende objekt gled fra skæret ud over vandet og med forholdsvis langsom fart fløj henover vandet i den retning, som Nordvik lige var kommet fra. Objektet fløj med samme hastighed som båden, og Nordvik satte efter det, i håb om at komme på tæt hold. Han kunne se, at objektet bevægede sig op og ned samtidig med at det langsomt fløj fremad, med andre ord det fløj med en bølgelignende bevægelse. Under objektet kunne han se, at vandet var oppisket. Efter en par minutters forløb indså Nordvik, at han ikke var i stand til at komme nærmere på objektet. Han lagde sin båd på tværs, iagttog objektet et øjeblik og vendte dernæst kursen mod Valnes igen.

Lyset fra objektet havde skiftet hele tiden i farverne grønt, violet, rødt og blankt. Da objektet på et tidspunkt var ganske nær ved vandoverfladen spredte et kraftigt lysskær sig over vandet, som kom det fra en lille sol.

Da Nordvik havde været på tilbagevejen eet minut, vendte han sig om for at se efter objektet, og så da at det havde vedt 180 grader og kom efter ham. Det kom ret tæt på og fløj skråt bagved ham. Nordvik havde ikke været nervøs tidligere, men blev det nu. Han speedede båden op og sejlede til Valnes alt hvad den kunne trække. Da han var næsten hjemme, drejede objektet af og forsvandt. Da var klokken 0700 og observationen havde ikke varet mere end godt fem minutter.

UFO'er over Østjylland

Tre landmænd, der pløjede med traktor omkring solnedgang den 12. december, blev opmærksom på en mærkelig lyd, der var ulig no-

get de tidligere havde hørt. Det var som en kraftig summen som fra en bi, men lyden var meget skærende og selvfølgelig meget kraftigere end en bi's summen. Ved at se efter lyden fik de øje på et klart, cremefarvet lys, der vel var 5–10 gange større end en stjerne. Lyset bevægede sig langsomt omkring, stod af og til stille et par minutter. Det foretog flere gange små drej, når det bevægede sig. Et check med Flyvestation Tirstrup godtgjorde, at der ingen helikopteraktivitet var i området. Man havde forøvrigt selv set lyset og undret sig over, hvad det kunne være. Objektet fløj lavt over horisonten og forsvandt til sidst ned bag horisonten kl. ca. 1730.

Lidt senere blev der set noget over Horsens. Kl. 17,59 var fru R. J. på vej til bussen ad en vej, hvor der er god udsigt over byens lys. Pludselig dukkede et nærmest kuppelformet objekt op over byen, – det tændtes lige pludselig. Farven var en ren lysende grøn nuance, og fruen sammenligner farven med de selvlysende visere på et ur. Objektets konturer var skarpt afgrænsede. Efter et ganske kort øjeblik slukkedes lyset igen og intet var at se. Da fruen havde gået en halv snes skridt, tændtes objektet atter et kort øjeblik. Dennegang så det ud til at være lidt mindre og noget til venstre for første position. Fruen så objektet mod NNV.

UFO-trafik i Tønsbergområdet

Herr G. E. fra Hov på Nøtterøy havde følgende oplevelse den 14. december. Han kom kørende over Kanalbroen i Tønsberg, da han mod nordvest fik øje på et kugleformet lys, der så ud til at svæve ca 300 meter over Teie. Objektet forsvandt af syne for ham, da han kørte videre, men dukkede op igen efter et stykke tid. Objektet kom da svævende hen over Teie-højdedraget, og observatøren kunne tydeligt se at det bevægede sig. Dernæst lagde objektet sig i en højde observatøren anslår til 100–200 meter omkring 300 meter foran bilen. Det holdt samme fart som bilen, d.v.s. ca. 55 km/t. Lige før Hersted forsvandt kuglen af syne mod vest, men dukkede endnu engang op ved Borgheim og fulgte bilen fra en position nogle hundrede meter til siden. Da bilisten nåede til Stangeby, holdt han stille for at høre om der skulle komme nogen motorstøj eller lignende støj fra objektet. Objektet holdt straks stille, men der var ikke en lyd at høre fra. Dernæst svingede G. E. af mod Tenvik, og han blev lidt utryg, da han erfarede at kuglen foretog et stort sving og fulgte efter. Da han kom hjem og parkerede bilen, stod kuglen stille igen. Sammen med sin kone iagttog de med mellemrum kuglen fra køkkenvinduet, indtil den med eet var forsvundet. Den samlede observationstid var fra 18,00–18,30.

„Tønsbergs Blad" beretter, at en mand fra Foynland så en lysende genstand ved noget, der hedder Ekeness-krydset en halv time før G. E.'s observation begyndte. Han anslog objektet til at være 400 meter væk og i en højde af 300 meter. Den bevægede sig afsted med bilfart i retning af Gipø. En skoledreng havde set en lysende kugle komme over åsen ved Teie for så at svinge mod det indre af Nøtterøy. Højden blev anslået til 100 meter over hustagene. Kl. 18,15 så et ægtepar i området en lille lysende kugle, der langsomt fløj fra vest mod øst. To andre obsevatører fra Nøtterøy beretter uafhængig af hinanden at de om aftenen – på et ikke angivet tidspunkt, så en lysende kugle flyve mod vest.

Noget var der vist over Nøtterøy den aften.

Hvad skrev aviserne?

„Glåmdalen" beretter om en observation, der fandt sted i Nord-Odal i Norge den 9. november. Et objekt kom flyvende, stoppede op, delte sig i to. Disse to blev hængende, medens et lille objekt dalede ned mod jorden. Samtidig slukkedes lyset på de to andre objekter gradvist.

„Bergens Tidende" omtaler en observation fra den 15. november kl. 1746. Observationen har stor lighed med et meteorfald.

‚Romdals Budstikke" beskriver en lignende observation, men den fandt sted den 17. november kl. 17,30.

Noget, der kunne være en satellitundergang eller endnu et meteorfald blev set over Stord den 18. november kl. 07,05, siger „Stavanger Aftenblad".

Et eller andet kom også ned den 26. november kl. 12,18. Var det også en meteorit, spørger „Finmark Dagblad".

Et mærkeligt lys, der ikke fulgte en lige kurs, men heller ikke var noget fly, blev iagttaget fra Tsvær den 29. november kl. 08,05 ifølge „Haugesunds Avis".

„Vi så en UFO over Lørenskog helt sikkert", beretter en observatør gennem „Romerikes Blad". Observationen fandt sted kl. 20,45 den 3. december. Det var et meget lavtgående, lydløst objekt, der blinkede svagt i et rødorange skær. Objektet stoppede op et øjeblik, men satte dernæst kursen opefter og forsvandt af syne. Samme aften omkring 15 minutter senere så flere menne-

sker på Tinden ved Øksnes en række lysende genstande med kurs SV-NØ, siger „Vestmar".

„Rana Blad" fortæller om et lysende objekt med en rødlig flamme efter sig, som blev observeret den 6. december kl. 16,15. Det har muligvis været en meteorit.

Et mærkeligt stjernelignende lys – der måske har været Venus – blev iagttaget fra Gimlekollen den 8. december. Det stod i „Fædrelandsvennen".

Noget lignende blev set og fotograferet i Kristianssand den 17. december. Det er ikke til at se på avisbilledet, om der har været tale om f. eks. Venus, eller der måske har været tale om et andet og mere jordnært objekt. Billedet fremkom i „Tiden" fra Arendal.

„Tønsbergs Blad" fortæller, at een af læserne gennem en time iagttog en lysende genstand på himmelen .Objektet stod næsten stille. Efter en time kom der gnister ud af siden på objektet, og det forsvandt med langsom fart mod vest. Observationen fandt sted den 19. december.

Ca. 24 timer efter Apollo-fænomenet, blev noget tilsvarende set bl. a. fra Gjersted nær Arendal. I stjernebilledet Ørnen – hvor også det andet fænomen blev iagttaget – sås fire hvide, cirkelrunde skiver med en diameter som Månen. De var meget svagtlysende og kunne ses i et kvarter, ifølge „Sørlandske Tidende".

Natten mellem den 24. og 25. december **kl.** 00,30 blev en cigarformet genstand iagttaget fra Sneisa. Den stod ubevægelig omkring 15 minutter, før den forsvandt i retning af Narvik. „Fremover", Narvik. *ej.*

Lysende objekt vakte opmærksomhed

Den 21. december var der UFO-alarmering. Folk fra Nordjylland iagttog en mærkelig lysende genstand på vesthimmelen. Den dukkede op kl. ca. 17,30 og fremtrådte som en skarpt lysende kerne, 2–3 gange Venus' diameter. Ud fra kernen bredte sig en tågedis, der til sidst omgav objektet som en korona med en diameter som Månens. Koronaen havde et grønligt skær, siger nogle af observatørerne. Efterhånden forsvandt den lysende plet i midten, og kun koronaen var tilbage. Koronaen blev svagere og mere udflydende og fik efterhånden en diameter, der var to gange Månens. Medens stjernerne bevægede sig, syntes objektet at stå helt stille. Det vil sige, at objektet sås i samme kompasretning. Fænomenet forsvandt ved 18,30-tiden, men ca. 30 minutter senere sås det samme igen. Denne gang var faconen dog ikke cirkelrund, men aflang, nærmest halvmåneagtig. Dette sås til ca. 19,30, så var observationen slut.

Det stod helt klart for mig med det samme, at det ikke lignede en normal UFO-observation. Da de første nøjagtige meldinger var indkommet, viste det sig da også at afstand og højde på objektet måtte være formidabel, idet man både fra Nord- og Sydjylland havde iagttaget det i samme højde og retning. Den 21. december var en bestemt begivenhed på alles læber, nemlig Apollo-8 forsøget. Imidlertid fremgik det klart af alle pressemeddelelserne, at Apollo-8 på observationstidspunktet befandt sig på den anden side af Jorden og at man i det hele taget ikke ville være i stand til at iagttage Apollo på vore breddegrader.

Fænomenet så ikke ud til at have astronomisk oprindelse, men derimod kunne det have en vis lighed med de barium-forsøg man fra Norge har foretaget i de sidste par år. Blot var der ingen forklaring på den kraftigt lysende kerne, som flere observatører endda mente at have set bevæge sig væk fra tågeklatten. Bariumforsøgene foregår fra det nordligste Norge, da det drejer sig om at frembringe kunstige nordlysfænomener. Derfor lød det ikke sandsynligt, at et sådant forsøg skulle være foregået eller iagttaget over Nordsøen.

Een af de første rapporter Rapportcentralen modtog, kom fra luftkaptajn K. H. Jensen fra SAS. Han var startet kl. ca. 17,30 fra København mod Düsseldorf med et Caravelle-fly. Kl. 17,56 befandt man sig over Østersøen stadigvæk under stigning, til de godt 9000 meter, der skulle være flyvningens marchhøjde. I kompasretning ca. 260 grader får besætningen øje på fænomenet. Det var en stor, mælkehvid tågeplet 1½–2 gange Månens diameter. De første 6–7 minutter kunne man iagttage en lysende kerne. Man kunne ikke se objektet foretage nogen synlig bevægelse, men efter nogle minutters forløb kunne man, med de bagved stående stjerner som reference, konstatere at en bevægelse havde fundet sted, idet objektet havde bevæget sig svagt mod syd. Kaptajn Jensen fortæller, at besætningen iagttog objektet i omkring 30 minutter indtil nedstignin-

gen til Düsseldorf blev påbegyndt ved Osnabrück. Ved slutningen af observationen var objektets lysstyrke aftaget så meget, at det blot lige kunne skimtes.

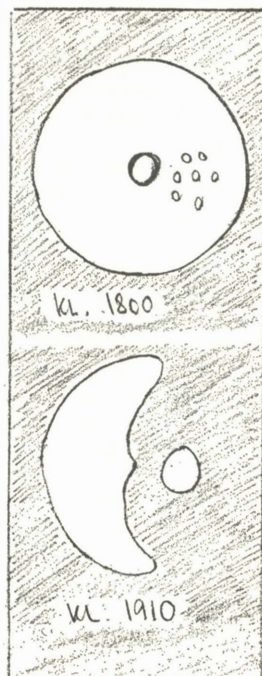
SAS-kaptajnens rapport øgede interessen for objektet, idet det nu stod klart, at det var blevet iagttaget i stort set samme retning både fra Nordjylland og fra Osnabrück i Tyskland. UFO-teorien var derfor noget tvivlsom, men da der heller ikke syntes at være mulighed for at det skulle være Apollo eller et astronomisk fænomen, blev efterforskningen fortsat med uformindsket styrke, som man siger indenfor detektivkredse.

„ECHO-2, SIGER LUNDBAK"

Så begyndte udklippene at strømme ind. Som sædvanlig beskæftigede de danske aviser sig forbavsende lidt med fænomenet – som altid, når der er noget, der bare lugter en smule af UFO'er. Imidlertid kunne „Jydske Tidende" efter en samtale med magister Asger Lundbak straks give en forklaring på fænomenet. „På observatorier i forskellige lande har man fundet ud af, hvad der ligger til grund for himmellegemet. Det har vist sig at være en satellit, som amerikanerne sendte op i 1964. Det er kommunikationssatellitten Echo-2. Mange vil formentlig forsøge at fange et glimt af Apollo-8 rumskibet, men det er ikke muligt, idet det er for lille. Lyskuglen vil også kunne ses i de kommende dage", oplyste magisteren til „Jydske Tidende". Jeg vil helst tro, at magister Lundbak har misforstået journalistens oplysninger eller vice versa. For jeg kan da dårligt tro, at magisteren ville forveksle en stor lysende, næsten stationær plet med en diameter på 2 gange Månens, med Echo-2, der er et lille lysende punkt, der i løbet af en halv time bevæger sig over himlen fra horisont til horisont.

„Gnister og halvmåne siger norsk familie"

Een af de bedste beretninger af de mange, der fremkom i de norske aviser – for også der blev objektet observeret – stammer fra „Agderposten" i Arendal. En dame fra Tromøy, fru Mildred Simonsen, beretter følgende:„Det var guttene mine, som først oppdaget det. Det vi så, var nøyaktig det samme, som andre har skildret, altså en rund tåke omkring et sterkere sentrum (se ill.) Men da jeg hentet kikkerten, så jeg noe merkelig, nemlig noen sterkt lysende „gnister", som ble kastet ut mot tåkesirkelens periferi. Om de kom fra selve sentrum kan jeg ikke si. Det minnet svært om gnister fra en huspipe. Jeg så flere av disse gnister og alle var på høyresiden, eller den som vendte mod nord. På dette tidspunkt måtte jeg gi ifra meg kikkerten til guttene, og kort tid efter var hele tåkedotten forsvunnet. Men så kl. 19,10 oppdaget en av guttene tåkedotten igjen, og da så den ut som på den nederste tegningen. Vi var forøvrigt flere som så det samme", slutter fru Simonsen.

Udklippene viste, at fænomenet var set fra hele den sydlige del af Norge og tilsyneladende i nøjagtig samme højde og retning, som set fra Danmark. Nogle astronomisk interesserede nordmænd kunne angive, at det set fra Horten stod i stjernebilledet Ørnen, ca. 30 grader over horisonten. Retningen passer næsten eksakt med de 260 grader, der blev givet af SAS-kaptajnen.

På basis af de norske rapporter blev det nu helt klart, at det måtte dreje sig om noget, som befandt sig langt ude, højere end vor atmosfære. Da det imidlertid bevægede sig sagte mod syd set i forhold til stjernerne, kunne meget tyde på, at det befandt sig indenfor Jordens tyngdefelt og drejede med Jorden.

På omtrent samme tid skrev jeg til vore kontakter i England for at høre, om man dér havde iagttaget det samme i samme retning.

Næsten samtidig modtog jeg en mundtlig rap-

port fra en besætning fra en Sterling Airways Super Caravelle. Flyet var startet fra Billund kl. 16,32 og var på vej til Bordeaux i Frankrig. Kl. ca. 17,50 befandt de sig nær Paris i 11000 meters højde, da de iagttog det samme fænomen også i vestlig retning.

Kort efter kom der bekræftelse fra England om, at man der både havde set og fotograferet det pågældende objekt. Observationerne svarede fuldstændig til de danske og norske. En amatør astronom ved navn Henry Hatfield havde bl. a. fotograferet objektet gennem et 30 sm teleskop og fået billedet offentliggjort i „Daily Mirror" den 23. december.

Da Apollo-8 var vendt tilbage til Jorden, bragte flere forskellige rumfartstidsskrifter en „tidtabel" for forsøget. Deraf fremgik det, at den tidtabel, som var fremkommet i danske aviser ikke havde været nøjagtig. „Aviation Week and Space Technology", der er kendt for deres nøjagtighed, giver følgende oplysninger. Starten fandt sted kl. 13,52 dansk tid. Kl. 16,42 blev raketmotorerne startet i parkeringskredsløbet på et tidspunkt, hvor rumskibet befandt sig over Hawaii. Fem minutter efter, da raketmotoren blev slukket, var hastigheden oppe på næsten 12 km/sek. eller godt 700 km i minuttet. Kl. 17,13 blev separationen fra S-4B-trinnet foretaget ca. 20.000 km ude ad banen. Da Apollo fløj i en bue østover, var højden set fra Europa, vel knapt så stor. Kort tid efter separationen fra rakettrinnet, begyndte man at tømme det for det tilbageværende brændstof. Tidspunktet passer glimrende med observationstidspunktet, idet man begyndte at iagttage objektet kl. ca. 17,30.

Den sidste fase af udtømningen fra kl. ca. 1900 –1930 blev bl.a. fotograferet fra San Fernando, Spanien, fra en sporingsstation for Smithsonian Institution. Nedenstående billede blev taget kl. 19,28 med et såkaldt Baker-Nunn kamera med 51 cm åbning og blænde 1. Der blev benyttet en 55 mm Kodak Royal-X film. Ved 1) ser man den godt 700 km store sky af uforbrændt brændstof og iskrystaller 2) viser Apollo-8's dobbelte udstødning. Ved 3) kan man lige skimte S-4B-trinnet. Afstanden fra Jorden var nu ca. 48.000 km.

Puslespillet var gået op. Et UFO var identificeret – ikke som et UFO, men som Apollo-8. Sammenlign forøvrigt den glimrende norske beskrivelse og tegning med fotografiet fra Spanien. Det er et godt eksempel på hvor nøjagtigt ganske almindelige mennesker *kan* rapportere om fænomener, der er ukendte for dem.

Ovennævnte er et glimrende eksempel på hvor godt et resultat man kan opnå ved at få blot et *ringe* antal rapporter ind, men fra *forskellige* observatører. Derfor tøv aldrig med at sende en rapport ind – for den har *altid* værdi.

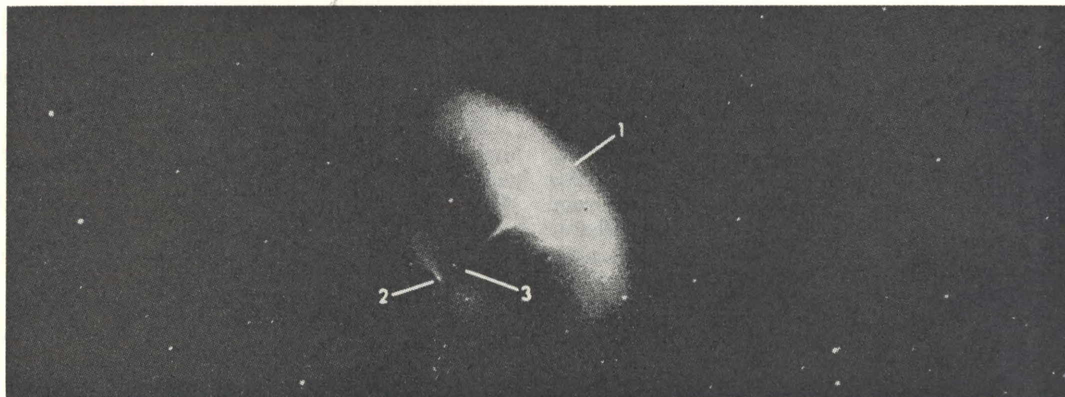
ej.

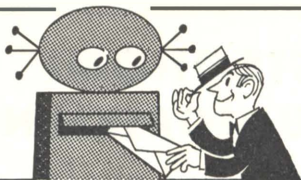
Meddelelse til DUO's observatører

Angående Dansk UFO-Observation, skal det herved meddeles, at vi for Københavns vedkommende går i „hi" indtil efteråret. Ude omkring i landet kan man dog godt fortsætte af den grund, blot vil jeg bede jer om at sende rapporterne (også de grønne) *direkte* til SUFOI's Rapportcentral.

Ikke mindst vil jeg håbe, at både Nørresundby UFO Gruppe og Vejen UFO-Club vil fortsætte, da de er nogen af dem her i landet, der gør det største stykke arbejde indenfor observations-området.

Willy Wegner.

BREVKASSEN

løst og fast om UFO-sagen

Da jeg før jul læste til eksamen i faget histologi, som alle biologistuderende ved Københavns Universitet skal gennemgå, faldt jeg over følgende bemærkning i lærebogens indledning:

„Man regner med, at der har eksisteret liv på Jorden i mellem to og fire milliarder år. Det, vi forstår ved liv, må på et eller andet tidspunkt være opstået af livløst stof, *selv om denne begivenhed ikke nødvendigvis behøver at have fundet sted på vor planet. Den mulighed, at liv er kommet til Jorden fra andre solsystemer, f.eks. i form af „sporer“ på meteoritter, kan ikke ganske udelukkes“.*

Boas-Thomsen: Zoologi I
8. omarbejdede udgave ved M. Thomsen og T. Normann, København 1968.
p.3: Bemærkninger om livsprocesserne.

Jeg finder, at her er tale om et gevaldigt skridt fremad for UFO-sagen; for tillades en sådan formulering i en lærebog for universitetet, kan vore hjemlige videnskabelige verden heller ikke være fremmed overfor hypoteser som: „Der eksisterer højere liv på planeter i andre solsystemer“ – „Der eksisterer intelligensvæsener på planeter i andre solsystemer“.

Herfra finder jeg ikke der er så stort et spring til den afgørende hypotese: „Intelligensvæsener på planeter i andre solsystemer har opnået herredømme over naturkræfterne på en sådan måde, at de kan foretage interstellare rejser“.

Til denne sidste hypotese kæder sig så naturligt følgende: „De uidentificerede flyvende objekter, der daglig observeres over hele Jorden, er befordringsmidler, skabt af intelligensvæsener på planeter i andre solsystemer“.

Venlig hilsen *Ole Næsbye Larsen*

Kære hr. Næsbye Larsen!

Dr. James E. McDonald har, i „UFO'er, det største videnskabelige problem ...“ givet en udmærket kommentar:

„I løbet af den sidste halve snes år er det, pudsigt nok, blevet respektabelt udfra et videnskabeligt synspunkt at antage som et aksiom, at der indenfor de millioner af solsystemer, der findes, alene indenfor vor Mælkevej, må have udviklet sig liv igen og igen, og at det har gået veje, der måske har ført det langt videre frem end vor nuværende civilisation, kultur og teknik. Nu KAN man, uden at risikere noget, sige dette i en videnskabelig kreds. Men alt dette intelligente liv skal og må siges at befinde sig langt, langt derude – ikke hér!“ –

Heller ikke vi finder springet uoverkommeligt; men mange videnskabsmænd – også her i landet – anser det for et vanvittigt dødsspring.

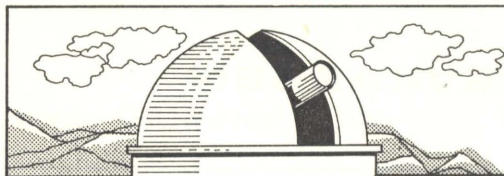
En del er så tilpas velbjergede og fantasiløse, at de a priori afviser tanken om „UFO'er som interplanetariske fartøjer“ som nonsens – og det er da også det mest bekvemme. Nogle få er modigt trådt frem, og har udtalt, at så længe det ikke er blevet modbevist, at UFO'erne eksisterer (dette gælder også nu, år 1 efter Condon!) må hypotesen om deres interplanetariske oprindelse være legitim. Endelig frygter en del, at de vil begå videnskabeligt selvmord, hvis de offentligt lufter muligheden. Privat kan de gøre det; men det hjælper os desværre ikke så meget, vel?

Iver O. Kjems

ALFA DETEKTOR (Mark 1)

Angående den i UFO-NYT nr. 8, 1968 omtalte UFO-detektor, skal det hermed oplyses, at al henvendelse vedrørende pågældende detektor, kan rettes direkte til konstruktøren, Jan Steen Sørensen. (Husk at vedlægge svarporto).

Adressen er: Jan Steen Sørensen,
Finsensvej 79, -1.
2000 København F.

ASTRONOMI OG RUMFORSKNING

Mennesket i rummet

APN-kommentatoren Jurij Marinin skriver om perspektiverne i det seneste rumforsøg.

Moskva 18.1.69. Den vellykkede sammenkobling af de to rumskibe, Sojuz-4 og Sojuz-5, de to kosmonauters overflytning fra det ene rumskib til det andet og etableringen af verdens første eksperimentelle rumstation med fire mandskabsrum åbner nye muligheder for forskerne.

Kosmonauternes vandring fra det ene rumskib til det andet gennem det frie rum er ikke blot en appel til fantasien, men også en epokegørende videnskabelig og teknisk bedrift, hvis betydning for rumfartens udvikling vanskeligt kan vurderes højt nok. Med god ret kan forsøget betegnes som en afgørende etape i rumfartsteknikkens udvikling, på linie med opsendelsen af det første bemandede rumskib og den første automatiske sammenkobling i rummet.

Lad os pege på nogle enkelte af de muligheder, der åbner sig som følge af, at man nu behersker den teknik at „stige om" mellem rumfartøjerne.

For det første vil man kunne sende mandskab op til stationer i fast kredsløb om Jorden eller rumskibe, som er sendt i kredsløb uden besætning. I fremtiden må det forventes, at der ofte vil blive sendt rumstationer ud i fast kredsløb uden besætning, og man vil derved kunne arbejde med enklere konstruktioner (der kræves således ikke specialindrettede pilotsæder, som kan modvirke overbelastningerne af kosmonauterne under opskydningen), man kan mere rationelt udnytte bæreevnen både i rumfang og vægt, idet der kan bruges „grovere" og dermed billigere løfteraketter. Hvis stationen samles i kredsløbet af et større antal komponenter, vil der ikke være noget at gøre for kosmonauterne, indtil opbygningen er fuldført. Dette sidste vil navnlig gælde for interplanetariske fartøjer. Ude i kredsbanen omkring Jorden vil der kunne opbygges et tog bestående af det egentlige interplanetariske rumskib og raketterne, der dels skal føre det frem til den planet, man sigter på, og dels sende rumskibet tilbage til Jorden igen. Monteringen af en større rumstation vil kunne tage måneder, og mandskabet til rumrejsen, som skal starte derfra, behøver først at sendes op, når opbygningen er fuldført.

For det andet vil man kunne foretage evakuering eller afløsning af besætningen på et rumfartøj. Fremtidens rumstationer i fast kredsløb om Jorden vil være i brug i måneder eller måske i årevis. Sådanne stationer vil kræve regelmæssig afløsning af besætningen. I den henseende kan man sammenligne dem med stationerne i Antarktis, hvor overvintringsholdene afløses hvert år, og de nye hold benytter de samme boliger og det samme materiel som de foregående. Det hænder også, at nogle af deltagerne i et overvintringshold fortsætter næste år eller endda længere. Man må regne med, at der på rumstationerne vil ske afløsning af en del af besætningen i hver omgang. Enkelte kosmonauter vil forblive på stationen i to eller flere perioder. Det kan have stor betydning for undersøgelserne af de påvirkninger, mennesket udsættes for under langvarige rumtogter. På interplanetariske rejser vil kosmonauterne jo befinde sig under disse vilkår i flere måneder. Der er foretaget lignende forsøg på Jorden, således de tre sovjetiske forsøgspersoners ophold i en trykkabine i et år. Men på Jorden lader det sig ikke gøre at genskabe alle rumfartens vilkår i deres indviklede gensidighedsvirkninger. For det tredje vil man nu kunne bjærge kosmonauter fra rumfartøjer, der har lidt en eller anden form for havari ude i rummet. Rumforskningens rammer vil kunne udvides med de mere styrbare fartøjer, og det betyder at pilotens arbejde bliver stadig vanskeligere. Hvor omhyggelige foranstaltninger, man end træffer for at sikre kosmonauterne, kan man i princippet ikke se bort fra muligheden af havari. Der vil

kunne indtræde situationer så alvorlige, at rumskibet ikke kan bringes tilbage til Jorden, og da vil der kunne sendes et andet rumskib op for at hjælpe. Kosmonauterne kan forlade det havarerede fartøj og komme over i redningsfartøjet og således blive bragt tilbage. Den situation kan også tænkes, at een eller flere kosmonauter i et havareret rumskib er mere eller mindre ude af stand til selv at bevæge sig, men må have direkte hjælp. Det vil betyde, at flere personer skal operere på een gang i det frie rum. Med vandringen fra Sojuz-5 til Sojuz-4 er der gjort et betydningsfuldt skridt i udarbejdelsen af denne teknik.

For det fjerde vil der kunne foretages regelmæssige eftersyn af automatiske rumstationer, for eksempel astronomiske stationer i fast kredsløb. Den sovjetiske rumfartstekniks erfaringer viser, at automatiske rumobjekter indebærer så at sige uudtømmelige muligheder. Disse muligheder vil bleve endnu større, hvis de automatiske stationer regelmæssigt besøges af kosmonauter, som kan kontrollere det automatiske udstyrs funktioner og foretage eventuelle reparationer samt bringe måleapparater og optegnelser af videnskabelige målinger med tilbage til Jorden i de tilfælde, hvor den telemetriske teknik ikke i fuldt omfang dækker behovet. Lad os som eksempel tage det førnævnte astronomiske observatorium, installeret på en fast rumstation. Et sådant observatorium behøver ikke tilstedeværelsen af en ekspert til stadighed. Ved impulser fra Jorden orienterer observatoriet sig i rummet og indstiller teleskopet på de stjerner eller tåger, som skal fotograferes. Med måneders mellemrum kan man sende kosmonauter derop, som går teleskopets finindstillinger efter, afprøver orienteringssystemet, tager de eksponerede film ud og indsætter nye. Skulle det være nødvendigt vil kosmonauterne kunne reparere dele af systemet, som måtte være beskadiget. Sådanne reparationer vil i hovedsagen bestå i udskiftning af de gamle dele med nye, som kosmonauterne bringer med sig.

Alle disse her omtalte operationer gør det nødvendigt, at kosmonauterne kan bevæge sig fra et rumskib til et andet. Det kan ske enten gennem det frie rum eller gennem indvendige gennemgangsluger uden at kosmonauten træder udenfor rumskibet. Der er fordele og ulemper ved begge metoder. Passagen gennem indvendige luger er mere risikofri, men den kræver til gengæld at fartøjerne kobles fast sammen samtidig med at koblingsaggregaterne må være sådant indrettet, at fri passage kan etableres.

Overgangen fra et rumskib til et andet, gennem det frie rum, er en forudsætning for gennemførelsen af de mere avancerede rumtogter. Den vellykkede gennemførelse af en operation af denne art er et bevis på, hvor langt den sovjetiske rumfartsteknik er kommet, på Sojuz-rumskibenes pålidelighed og på de sovjetiske kosmonauters kunnen og dristighed. (APN).

Novosti presse-nyt, 18.1.1969.
Kredit: Willy Wegner.

Nyt håb for interplanetarisk kommunikation?

Af P. E. Hopkins.

Lige siden Einsteins relativitetsteori har det været anset for teoretisk bevist, at intet legeme kan bevæge sig med en hastighed hurtigere end lysets. Med andre ord, lysets hastighed, ca. 300.000 km i sekundet, betragtes som den højeste hastighed et legeme eller en partikel kan opnå.

Den enkle forklaring på dette fænomen er, at når et legeme accelererer mod lysets hastighed, forøges legemets masse, og endnu mere energi behøves, for at opretholde dets acceleration. Sådan en proces danner en ond cirkel repræsenteret af Einsteins ligning $E = MC^2$, hvor E er energi, M er masse og C er en konstant, lysets hastighed. Som Einstein sagde med hensyn til hastigheder hurtigere end lysets: „De har ingen mulighed for eksistens".

Det er indlysende, at en sådan videnskabelig lov begrænser udforskningen af rummet på en meget negativ måde. Tag f. eks. den nærmeste stjerne, Alpha Centauri, som ligger i en afstand af omkring 4½ lysår fra Jorden. Sådan en rejse til Alpha Centauri i en tænkt raket, som kunne bevæge sig med lysets hastighed, ville tage ni år tur-retur. Eftersom raketter aldrig vil blive i stand til at opnå lysets hastighed på grund af forholdet energi/masse, ville rejsen tage mange gange længere tid. At foretage en sådan rejse med de konventionelle midler, ville være umuligt.

Radioforbindelserne med ikke-jordiske civilisationer ville også blive en langtrukken affære, da radiobølger bevæger sig med så godt som samme hastighed som lyset. Skulle astronomerne opdage en avanceret civilisation i nærheden af, lad os sige, Epsilon Eridani, ville et budskab sendt fra Jorden tage 11½ år om at nå sit bestemmelsessted. Svaret på vort budskab kunne først modtages 23 år efter den første transmission. Under sådanne betingelser kan man nok spørge sig selv, om forbindelser af den art kan være af nogen værdi, bortset fra de kolossale omkostninger og vanskeligheder, der er forbundet med at søge efter en sådan civilisation. Den moderne tendens indenfor videnskabelig tankegang er den, at Jorden er en af millioner af beboede planeter i et univers, der vrimler af liv, og dog er vi isoleret over al forstand.

Nu kan en revolutionerende teori, fremsat af en amerikansk fysiker, dr. Gerald Fienberg, Columbia universitetet, måske forandre hele vor opfattelse af universet. Han påstår, at der findes en ny partikel, en tachyon (fra et græsk ord, der betyder „hurtig"), som han tror gennemtrænger universet med op til næsten uendelig hastighed, der opnås ved tab af energi eftersom farten øges. Dr. Fienbergs hypotese udledes fra basis af Einsteins ligning og forekommer plausibel i det mindste for nogle teoretiske fysikere.

Forsøg på at opspore tachyonen er endnu ikke lykkedes. Den kan kun eksistere over lysets hastighed og er måske ikke elektrisk ladet. Som følge heraf er arbejdet med at udvikle en passende teknik til at opspore den sandelig meget vanskeligt.

Skulle dr. Fienberg opdage tachyonen, kan science fiction forfatternes drømme meget vel blive til virkelighed. Den kunne blive et redskab for øjeblikkelig kommunikation over de uhyre afstande i rum og tid. Rumrejser som sådan med eller over lysets hastighed ville stadig være en umulighed, men tachyon-stråler kunne være i stand til at overføre energi over umådelige distancer – noget der på nuværende tidspunkt er umuligt ifølge loven om omvendt proportionalitet til kvadratet på afstanden.

Alligevel er udsigten til kommunikation med en ikke-jordisk civilisation via en tachyon-stråle spændende, det kan enten bringe store fordele til menneskeheden eller fuldstændig tilintetgørelse ved misbrug. Lad os håbe, at dr. Fienbergs søgen ikke vil være forgæves.

Merseyside UFO Bulletin nov.-dec. 68. /BK.

(Vi kender ikke meget til denne nye teori, men vil efterhånden som flere enkelheder dukker op redegøre nærmere for disse her i bladet. Skulle nogen være stødt på teorien i andre tidsskrifter, hører redaktionen gerne fra de pågældende. Red.)

Efter Apollo 8's bedrifter

Lad os se på, hvad denne bedrift til Månen kan betyde. Vi kan bemærke Sovjets udtalelse om, at de, hvad enten de mener det eller ej, ikke sigter mod at komme foran amerikanerne i slutspurten mod denne 7. verdensdel, som Månen repræsenterer for fremtidens mennesker.

Enkeltheder til overvejelse ...

1) Den røde linie har fungeret mellem Washington og Moskva for at holde prof. L. Sedov's stab underrettet om det amerikanske eksperiments forløb. Dette bekræfter en relativ solidaritet som man har sporet længe. Den udgøres af gensidig eventuel redning af besætninger i fare og i udveksling af oplysninger om tilstedeværelsen overalt, dvs. også på Månen, af dem „udefra" som besidder baser på begge sider af den ...

2) Under Apollo-flyvningen meddelte TASS, at i tilfælde af uheld, hvis rumkapslen skulle blive ved med at kredse om Månen, ville et hold tilkoble et sovjetisk redningsskib til det amerikanske, for at redde astronauterne. Man kan i denne forbindelse gøre sig mange overvejelser, selv uden at tale om USSR's „forsinkelse" i dette kapløb. Man kunne tænke sig at der var en STANDARDISERING af tilkoblingsmekanismen til et rendez-vous mellem de respektive objekter. Nøjagtig som med propellerne, opmaganiseret i Ankara under sidste verdenskrig, som passede såvel til Stukas som til Spitfire.

Uden tvivl har elektriske og elektroniske fejl af usædvanlig art ramt 80 pct. af vore objekter fra de første serier fra 1957 til 1962. Disse fejl er praktisk talt ophørt, efter at man er begyndt at anvende batterier med kemisk forbrænding.

Og dog forbinder elektriske relæer styremoduler og arbejdsmoduler for at starte raketterne igen. Man frygter således stadigvæk mulige fejl, forårsaget af ydre omstændigheder på trods af udstyrets høje standard. Man skal tænke på alt, og det gør man.

3) Efter ca. 147 timers flyvning fandt landingen i Stillehavet sted med kun 11 sekunders forsinkelse i forhold til den fastsatte køreplan, hvilket forbliver fantastisk. Ved at forsinke Apollo 8's start med en time, ville vore astronauter være kommet tilbage i fuld dagslys. Man valgte at genindtræde i atmosfæren, når Solens første stråler ramte de øverste lag af exosfæren. Dette skulle eventuelt muliggøre for piloten, som skulle føre sit fartøj manuelt, at *se* den smalle genindtrædningsvinkel, i tilfælde af svigtende forbindelse med Houston.

En sand *overlevelses*vinkel. På denne måde er ikke alt dunkelt i denne flyveplan, som finder sted ved nattetid ved havets overflade.

„Tallerkenforskerne" ved, i modsætning til manden på gaden, at vore rumkapsler, iberegnet „Apollo 7" har været fulgt eller observeret af de „uidentificerede". Det er sikkert derfor vi blev ringet op af flere venner, da der foran de meget stærkt lysende billeder af Jorden viste sig en serie lys i horisonten. Det er svært hér at vælge mellem en fotografisk fejl, meteoriter, som aldrig lyser op i det tomme rum, nogle vanddråber som har løsnet sig fra vinduerne, eller nogle tallerkener. Vi vil ikke vælge i dette tilfælde.

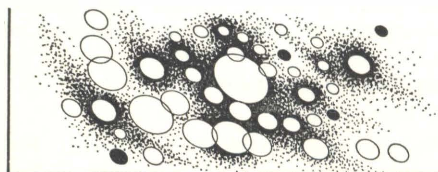
Bladet „Planete" påstår, at i Houston bliver den direkte fjernsynsudsendelse forsinket 5 sekunder, for at muliggøre en afbrydelse i tilfælde af tilsynekomsten af usædvanlige billeder. Men hvad så med de retransmissioner som kommer fra Madrid eller fra vore telekommunikationssatellitter?

Vi vil sikkert ikke få at se *alle* billeder fra Månen, hvor en forbudstavle kunne være sat op, med et NO LANDING!

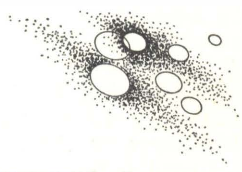
Efter fotokopi af tekst fra J. G. Dohmen, Frankrig.

Bem.: Ved et foredrag i Gutenberghus i København for et års tid siden, fortalte en journalist fra Berlingske Tidende, som havde været i Cape Kennedy i 10 år, at radiosignaler fra rumskibe på vej til Månen ville blive forsinket 2 minutter.

Guy Markus

DIVERSE

Litteratur anmeldelse

Mange af UFO-NYT's læsere er også astronomi-interesserede, og derfor synes jeg ikke det bør gå upåagtet hen, at der i Lyngby eksisterer et udmærket lille tidsskrift ved navn LAFA, der har astronomi og rumfart som speciale.

LAFA er en forkortelse af: Lyngby Astronomiklub For Amatører, og klubbens blad er netop startet på sit 4. år. LAFA udkommer fire gange årligt, og er på mindst 32 (duplikerede) sider i en god kvalitet.

I nr. 4, 1968, indeholdt LAFA bl. a. artikler om astrofysikerens arbejde, anti-stof-kosmologi, astronomi-aktuelt og rumfarts-aktuelt.

Er man medlem af LAFA modtager man bladet gratis, men ellers er stk.-prisen 2,50 kr. LAFA afholder desuden månedlige møder (undtaget juli) med bl. a. film om astronomi og rumfart, hvorefter der er fri diskussion. Er man medlem, og har en specialinteresse, kan man blive medlem af en specialgruppe.

Skulle nogen ønske yderligere oplysninger om LAFA, kan jeg henvise til følgende to adresser:

LAFA's formand: Uffe Graae Jørgensen, Fortunparken 16, 2800 Lyngby. (87 85 06).

LAFA's redaktion: Michael Krogsgaard, Trongårdsvej 9b, 2800 Lyngby. (88 17 71).

Willy Wegner

International UFO-litteratur

Gennem de sidste par år er der fra USA kommet en hel del UFO-bøger. Mange af dem er helt nye, men en del af dem er genoptryk af bøger skrevet helt tilbage i 1954, og som derfor får chancen for et come back.

Mange ufologer er glade for den udvikling, ikke mindst jeg selv, da det ellers har vist sig umuligt at fremskaffe alle UFO-klassikerne, og at de nu kommer som billigbøger gør jo kun det hele meget bedre.

Her følger en liste over hovedparten af bøger som er (gen)udkommet i løbet af de sidste år,

hvor det jo har været sparsomt med boganmeldelser i UFO-NYT.

FLYING SAUCERS ON THE ATTACK
af Harold T. Wilkins.

Bogen udkom første gang i 1954. I begyndelsen af bogen skriver Wilkins lidt om begivenheder af mystisk art mellem verdenskrigene, for så at glide over til anden verdenskrigs Foo Fighters (læs UFO-NYT 1968, side 331). Forfatteren rejser også spørgsmålet om, hvorvidt „tallerken-folket" har jordiske spioner. Wilkins bruger også 49 sider af bogen på beretninger om UFO-hændelser i forhistorien. Månen, Mars og Venus sættes i forbindelse med rumskibe, ligesom forfatteren i et kapitel spørger sig selv: Har de flyvende tallerkener nogensinde landet? Som helhed kan det siges, at bogen indeholder et væld af rapporter, og nok er værd at læse for enhver ufolog. Det er 319 sider koncentreret stof.

FLYING SAUCERS UNCENSORED
af Harold T. Wilkins.

Denne bog er eet år ældre end ovenstående, og indeholder 12 fotos. Bogen er faktisk en fortsættelse af ovenstående, og indeholder også mange observationer. Men på mange måder er bogen anderledes, idet Wilkins søger at tolke de mange fænomener udfra synspunkter, som til tider kan forekomme ret ekstreme. Men det er dog alligevel værd at læse bogens 270 sider.

THE TRUTH ABOUT FLYING SAUCERS
af Aimé Michel

Det er også en gammel bekendt, som første gang udkom i 1956, og nu i 1967 som billigbog. Bogen er inddelt i tre sektioner. Den første indeholder de tidligste rapporter, Mantell-sagen og den tidlige amerikanske „projekt-interesse" for sagen. Menzel kommer også til udtryk med sine bortforklaringer.

I anden sektion forefindes der fire kapitler: Tallerkener over Nordafrika, tallerkener over equatorial Afrika, Flyvende tallerkener i Europa og Tallerkener over Frankrig. Altså udelukkende rapporter.

I tredie sektion går Michel tæt på professor Menzel's teorier, Plantier's-teori, spørgsmålet om liv andetsteds, samt flyvende tallerkener og teologien. 270 sider godt UFO-materiale.

ON BOARD THE FLYING SAUCERS
af Gavin Gibbons.

Titlen er faktisk misvisende, for i virkeligheden udkom bogen i 1957 under titlen: They Rode In Space Ships. Bogen er opdelt i to afsnit. Det første omhandler Daniel Fry's kontaktberetning, der for det første også foreligger på svensk, og har været omtalt i UFO-NYT 1965, side 205. I andet afsnit omtales imidlertid en anden kotaktberetning – nemlig Truman Bethurum's. En kontaktperson vi ikke har hørt så meget om herhjemme. Jeg skal ikke komme nærmere ind på vedkommende her og nu. Bogen er på 192 sider.

FLYING SAUCERS AND THE THREE MEN
af Albert K. Bender.

Historien om hvordan Bender blev bragt til tavshed af „de tre mænd i sort". Bogen som først udkom i 1962, er nu genoptrykt i lommebogs-format, velsagtens fordi „tavsheds-folkene", som går rundt og bringer UFO-vidner til tavshed, atter er blevet populært læsestof i USA. En af de moderne skribenter om dette er John A. Keel, men læs bogen og døm selv. 157 sider.

THE TERROR ABOVE US
af Malcom Kent.

Historien om en kontaktberetning i stil med Betty og Barney Hill-sagen. Her er der tale om to brødre, Jason og Robert Steiner, som ligeledes blev kidnappet. Brødrene kommer i sandhed ud for meget mystiske ting. 124 sider.

WHY ARE THEY WATCHING US?
af Allen Louis Erskine.

En lille bog bygget op på Frank Edwards: Flyvende tallerkener, en alvorlig sag og John G. Fuller's: Ombord i en flyvende tallerken. Med de to bøger som grundlag er det en dialog mellem forfatteren og en skeptisk politimand. Bogen går dog meget længere, og mange interessante rapporter bliver draget frem. Se iøvrigt anmeldelsen i UFO-NYT 1968, side 361.

THE UFO-REPORT
af Irving A. Greenfield.

Udelukkende UFO-rapporter fra start til slut, og mange af de kendte er trukket frem, ligesom man også støder på hidtil ukendte observationer. 141 sider.

THE FLYING SAUCERS READER
redigeret af Jay David.

Denne bog har været anmeldt udtømmende i UFO-NYT 1968 side 178, og jeg henviser dertil.

FLYING SAUCERS ARE HOSTILE
af Brad Steiger og Joan Whritenour.

Alene af titlen: Flyvende tallerkener er fjendtlige, kan vi se, at der er tale om en bog som kun fremdrager de rapporter, hvor der har fundet kedelige hændelser sted. Bogen har 26 illustrationer, og 160 sider. Det skal dog siges, at der

i mange tilfælde forekommer ting i bogen, som er meget svært at kontrollere, og som man derfor bør udvise behørig skepsis for.

STRANGERS FROM THE SKIES

af Brad Steiger.

En bog udelukkende bygget op på rapporter, og indeholdene ialt 30 kapitler. 158 sider. Mange, ja faktisk de fleste rapporter er velkendte, og har været omtalt helt eller delvist i UFO-NYT tidligere, men der er også nogle enkelte helt nye.

FLYING SAUCERS: HOAX OR REALITY?

af L. Jerome Stanton.

Bogen, som udkom i 1966, indeholder kapitler såsom: Udspionerer Martianerne os? – Hvordan det hele begyndte – Fra Project Grudge til Project Blue Book – Nye og gamle observationer – Luftvåbnets UFO-forskning og dens kritik - Hvordan ser de ud og hvad gør de – UFO'erne og videnskaben. En god tør UFO-bog.

WHAT WE REALLY KNOW ABOUT FLYING SAUCERS

af Otto Binder.

224 sider koncentreret UFO-læsning, og indeholdene en mængde fotos og illustrationer. Mange UFO-spørgsmål bliver behandlet i bogen: UFO'ernes forskellige farver, hvem er ufonauterne, er de fjendtlige eller fredelige, samt USA's luftvåben contra UFO'erne. En god all-round bog.

FLYING SAUCERS OCCUPANTS

af Coral og Jim Lorenzen.

Alle bogens 214 sider indeholder interessant læsning. Fra landingerne går ægteparret over til kontakterne, og her møder vi bl. a. Villas-Boas kontakten, som er nedskrevet af Olavo T. Fontes, forfatteren til Trinidade-observationerne, samt Joao Martins. Vi får Betty og Barney Hill-affæren endnu en gang, for derefter at glide over til europæiske, sydamerikanske og amerikanske kontaktberetninger og iagttagelser. 4 fotos (– dog ikke af UFO-nauter, red.)

UFO's OVER THE AMERICAS

af Coral og Jim Lorenzen.

En bog på 254 sider, som indeholder mangt og meget. Bl. a. indeholder bogen kapitler om: Undervands UFO'er – UFO's og CIA, to kapitler som ikke forekommer i mange andre UFO-bøger. Som helhed kan jeg kun sige – den kan anbefales til læsning og eftertanke. 6 fotos.

MYSTERIOUS FIRES AND LIGHTS

af Vincent H. Gaddis.

En bog som bringer et (til dels) helt nyt aspekt ind i UFO-sagen: Er UFO'erne rumdyr? En bog der absolut er anderledes i sine konklusioner af diverse UFO-observationer. 236 sider, som dog ikke alle vedrører UFO-sagen, da det jo er UFO-sagen som glider med ind under titlen.

FLYING SAUCERS – HERE AND NOW!

af Frank Edwards.

Efter bestselleren Flyvende tallerkener en alvorlig sag, nåede F. E. lige inden sin død i sommeren 1967, at skrive denne bog, som foruden sine 162 sider indeholder 9 fotos. Bogen kan betragtes som fortsættelse af den før omtalte, blot er der hist og her i denne nogle enkelte dunkle punkter og tolkninger af rapporter, som Edwards har fået „galt i halsen". Ellers en god bog.

INCIDENT AT EXETER

af John G. Fuller.

I denne bog finder vi hele historien om Muscarello-sagen, samt diverse andre aktuelle observationer og hændelser i USA 1965. Bogen har 221 sider.

THE INTERRUPTED JOURNEY

af John G. Fuller.

Dette er hele bogen om den mystiske sag vedrørende Betty og Barney Hill's oplevelse. Bogen er for en stor part holdt i interview-stilen. 12 illustrationer.

FLYING SAUCERS, WHERE DO THEY COME FROM?

af Richard Tampling.

Jeg vil ikke her give nogen beskrivelse af bogen, men henvise til anmeldelsen i UFO-NYT 1968, side 360.

– – –

Dette var blot nogle få af mange bøger om UFO-sagen, som er kommet i lommebogsformat, og som derfor er prismæssigt overkommelige. Imidlertid skal jeg ikke snyde for at bringe titlen og forfatter-navnet på de øvrige bøger som jeg anser for læseværdige, og enkelte som jeg rent objektivt føler må medtages:

THE REPORT ON UFO's – Edward J. Ruppelt.
ANATOMI OF A PHENOMENOM – Jacques Vallée.
CHALLENGE TO SCIENCE – Jacques Vallee.
THEY KNEW TOO MUCH ABOUT FLYING SAUCERS – Gray Barker.
LETTERS TO THE AIR FORCE ON UFO's – Bill Adler.
LETS FACE THE FACTS ABOUT FLYING SAUCERS – Gabriel Green.
BOOK OF SAUCER NEWS – Jim Moseley.
THE BIBLE AND THE FLYING SAUCERS – Barry H. Dowding.

SPACEMEN IN THE ANCIENT EAST – W. Raymond Drake.

THE WARMINSTER MYSTERY – Arthur Shuttlewood.

REPORT ON THE UFO WAVE – Ted Bloecher.

UFO's IDENTIFIED – Phillip J. Klass.

MYSTERIES OF THE SKIES – Gordon Lore.

UFO – TOP SECRET – Mort Young.

MY EXPERIENCE WITH THE UFO – Stephen Michalak.

Jeg kunne blive ved, men nu går det ikke længere. Alle de bøger jeg her har nævnt, samt et utal der ikke er omtalt, er alle bøger som er nye, eller gamle som er genoptrykt i nye oplag, og derfor er til at skaffe hjem fra udlandet.

Skulle nogle af UFO-NYT's læsere have interesse i at få nærmere oplysninger vedrørende udenlandsk UFO-litteratur, det være sig såvel bøger som tidsskrifter, er jeg via UFO-NYT's brevkasse altid villig til at besvare eventuelle spørgsmål.

Willy Wegner

UFO-MØDER

Stort offentligt UFO-møde

afholdes fredag den 21. marts kl. 19,45 prc., i Ballerup gymnasiums festsal, Baltorpvej 18, Ballerup.

Major FRANK PEDERSEN holder orienterende foredrag.

I pausen er der mulighed for køb af forfriskninger.

Efter pausen vises de sidste nye UFO-lysbilleder. – Efter foredrag og lysbilleder kan der stilles spørgsmål til foredragsholderen. **Entré: 5,00 kr.** – Billetter sælges ved indgangen. – Evt. forespørgsler, ang. mødet, stilles til områdeleder John Jacobsen på telf. (01) 91 41 92.

John Petersen

Kunst- og filosoficenteret Solvognen afholder UFO-møder hver mandag fra kl. 20,00–22,30 samt stort foredrag om UFOer søndag den 23. marts kl. 14,30 af redaktør Leif Eckhoff Pedersen fra tidsskriftet UFO kontakt. (Kom i god tid). Møllervænget 12, Odense, telf. 12 14 84.

Således blev McDonald-bogen modtaget:

Boganmeldelse i „Bogens Verden" nr. 6, oktober 1968.
Tidsskrift for dansk biblioteksvæsen udgivet af Danmarks Biblioteksforening.

McDonald, James E. UFO'er – det største videnskabelige problem i vor tid? Overs. fra amerikansk og red. af Iver O. Kjems efter „UFO's Greatest scientific problem of our times?" 64 s. ill. 1967. UFO-NYT's Forlag, Borgmestervangen 8, 8900 Randers. 5,00 net. (62.95).

Forfatteren, der ifølge heftets oplysninger er professor i meteorologi og klimatologi ved University of Arizona, har i årene 1966–67 beskæftiget sig med problemet vedr. „de flyvende tallerkener" og er nået til det resultat, at det amerikanske luftvåbens „Bluebook" samt astronomen, dr. Menzels undersøgelser – der begge afviser UFO-rapporterne – ikke står til troende.

Første halvdel af heftet er en skarp, men tilsyneladende velunderbygget kritik af „Bluebook" og Menzel holdt i et sobert sprog. Resten af heftet består bl. a. af 18 udvalgte rapporter hovedsagelig fra 1965–67, der alle har sandsynlighedens præg, men herfra og til – som forfatteren gør – at godtage hypotesen om interplanetariske sonder fra fremmede solsystemer er der dog alligevel et langt spring, ligesom undertitlen forekommer mig at være „en storm i et glas vand".

Heftet gør et tiltalende indtryk på anderledes tænkende i denne sag og er så afgjort langt det bedste, der hidindtil er udkommet på dansk skrevet af en tilhænger af det såkaldte „UFO-problem".

Behersket anskaffelse til piecesamlingen er forsvarlig. E. Knudsen.
Kredit: W.W.

Har DE sikret Dem Deres eksemplar(er)? – ellers kan De endnu nå det! Bestilling: SUFOI'S REGNSKABSKONTOR, Borgmestervangen 8, 8900 Randers. Giro 11 77 25.

KONTAKTADRESSER I DANMARK

København og omegn.

2800 LYNGBY: Finn Madsen, Lystoftevej 20 B.
2700 BRØNSHØJ: Henry Haugård, Bækkeskovvej 22.
2791 DRAGØR: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, tlf. (01) 53 10 35.
2770 KASTRUP: Inger Larsen, Soldugvej 17.
2200 NØRREBRO UFO-KREDS:
Kjeld Rasmussen, Valkyriegade 8, 2200 N.
Willy Wegner, Odinsgade 2, 4. sal, 2200 København N.
2770 KASTRUP: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35 tlf. (01) 51 11 41.
1313 KBH. K.: S. Olsen, Skt. Paulsgade 14, tlf. MI 9407.

Sjælland og Lolland-Falster.

3460 BIRKERØD: Fru Kirsten Benn, Nørrevang 11, tlf. (01) 81 33 92.
2640 HEDEHUSENE: Sv. Larsen, Bakkevej 1, Fløng.
4591 FØLLENSLEV: Fru H. Olrik, Græsmarken, tlf. (03-469) Havnsø 132.
4621 GADSTRUP: Finn Nielsen, Ramsømagle by.
3400 HILLERØD: Wagn O. Jensen, Fredskovhellet 12, 2., tlf. (03) 26 57 06.
2970 HØRSHOLM: X.P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. (01) 86 16 77.
4741 LOV: M. Larsen, „Vildbanehøj", tlf. (03 740). Vesterborg 63.
4900 NAKSKOV: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1.
4700 NÆSTVED: Kristen Kristensen, Jørgen Jensensvej 57, tlf. (03) 72 12 53.
4200 SLAGELSE: Fru Gerda Ohrt, Slotsgade 54, privat tlf. (03) 52 12 53.
4660 ST. HEDDINGE: Karl Hansen, „Kræmmergården", tlf. (03 705) 551.
4370 ST. MERLØSE: Sv. Jensen, Stenlillevej, tlf. (03 601) 182.
4850 STUBBEKØBING: Fru Bende Øgendahl, Vestergade 6.
2950 VEDBÆK: Jørgen F. Jensen, Stationsvej 13.

Jylland.

8230 ÅBYHØJ: E. Gundersen, H. C. Andersensvej 11, tlf. (061) 5 85 61.
6040 EGTVED: A. Hauser, Vork.
7371 FASTERHOLT ST.: Jens P. Hansen.
7000 FREDERICIA: P. M. Frederiksen, Chr. Richardtsvej 11 A, tlf. (059) 2 23 27.
8500 GRENÅ: Guy Markus, Østergade 7, tlf. (06) 32 10 27.
8500 GRENÅ: John Nielsen, Rimsø pr. Grenå, tlf. (06) 32 05 77, Voldby 255.
8700 HORSENS: Bent Sørensen, Haldrup, tlf. (066) 2 77 11.
6000 KOLDING: G. Th. Jensen, Åbenraavej 43, tlf. (055) 2 32 93.
9240 NIBE: N. Nielsen, Hovvej 8 (Box 3).
9400 NØRRESUNDBY: Willy B. Nielsen, Skansevej 52.
8900 RANDERS: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 B, tlf. (064) 2 92 98.
8600 SILKEBORG: Jørgen Andersen, Glentevej 37, tlf. 1322.
6520 TOFTLUND: Tage Lau, Stenderup.
7600 STRUER: S. P. Christensen, Søndergade 56.
6400 SØNDERBORG: Benny Ølbye, Sdr. Landevej 35.
7700 THISTED: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, tlf. 1604.
8800 VIBORG: P. Reffskier, Vestergade 8, tlf. 221.

Fyn og øerne.

5300 KERTEMINDE: Poul Trier Rasmussen, Ahlefeldtsvej 21.
5000 ODENSE: Martin Thygesen, Møllervænget 12, tlf. (09) 12 14 84.
5574 RØRMOSEHUS: Jytte Pedersen, Vedtofte, tlf. Ørsted (09-45) 260.
5700 SVENDBORG: Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2. sal th., tlf. (09) 21 58 44.

KONTAKTADRESSER I NORGE

ALTA: Valther Esjeholm, postbox 265, Alta.
UFO-Bergen postbox 1155.
BODØ: Knut Rønning, Elias Blixvei 19.
EIDSVOLD: Knut Aasheim, postbox 142, Bön.
HARSTAD: Arild Vollan, Hans Egedesgt. 64.
KRISTIANSUND N.: Per Aresvik, Box 37, Vågos.
LOFOTEN: H. Normann Jensen, Box 28, Leknes i Lofoten.
OSLO: Nils Jacob Jacobsen, Disenveien 15, Oslo 5.
PORSGRUNN: Hans E. Vaaga, Breidablikk.
SALHUS: Odd Nilsen, Salhus pr. Bergen.
SKIEN: Per Landgraff Holm, Øvre Skotlandvei 6.
STAVANGER: Robert Moklev, Musegt. 76 – Tlf. 29 1 49, Stavanger.
SØNDRE HØLAND: Kr. Ydersbond, Hemnes.
TRONDHEIM: Tronheim UFO-forening, Östersundsgt. 24.
TROMSØ: Tromsø UFO-forening, Fiskergt. 8, 9000 Tromsø.
Arnold Lockertsen, Glavær, Ringveien, 9000 Tromsø.
TØNSBERG: Arne Foss, Utsiktsveien 3, Teie pr. Tønsberg.

Piloter ser UFO'er

Lima, 8. (UPI).
Rio Negro, 9.-2.-1967.

Endnu to passager-maskiners besætninger fra det peruvianske luftfartsselskab Fawcett rapporterede i går, at de havde observeret „flyvende tallerkener" over den peruvianske kyst.

Sidste uge rapporterede et andet mandskab og en gruppe pasagerer i en flyvemaskine fra det samme luftfartsselskab at have set et objekt, sandsynligvis en flyvende tallerken, som fulgte maskinen i næsten en time på ruten fra Lima til Chiclayo i den nordlige del af landet.

Ifølge de seneste oplysninger blev flyet, ført af kaptajn J. Klein, luftkaptajn hos Fawcett, afskåret fra sin rute af en flyvende tallerken ud for badestedet Pecusana 50 km syd for Lima.

Objektet „kom pludselig til syne og var omgivet af et rødlig-blåt skær".

I det andet tilfælde rystede flyet, påvirket af de hurtige bevægelser, som det mærkelige objekt foretog rundt om det, da det fløj over egnen 700 km syd for Lima, ifølge piloten, kaptajn L. Lujan, assistent for Fawcett's driftsbestyrer, og hans anden pilot N. Coli fra Lima.

Isle of Wight UFO-Investigation Society, juni 1968. IBK.